

เลี้ยงทางเลี้ยงใจพ่อแม่

พระธรรมสิงหบุราจารย์ (หลวงพ่อดุจ ฐิตธมฺโม)

วัดอัมพวัน อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี

ลูกเรียงแถว อ่านหนังสืออย่าง ไปมาหาไหนว่า อ่อนน้อมถ่อมตน
ปากหวานตัวอ่อน นี้อเป็นนางนอน นั่นแหละ พ่อแม่มีความสุขแล้ว

คำนำ

ทุกคนต่างอยากสบาย อยากมีความสุขกาย สุขใจด้วยกันทั้งสิ้น แต่จะมีใครสักกี่คนที่ระลึกได้ว่า การที่จะทำให้เรามีความสุขกาย สบายใจได้ ส่วนที่สำคัญที่สุดก็คือ เราจะต้องดูแลเอาใจใส่เลี้ยงดู และบำรุงรักษาใจและกายของเราให้ได้ครบถ้วนสมบูรณ์ทุกองค์ประกอบ และย่อมจะครบไปไม่ได้ หากเราลืมว่าองค์ประกอบนั้นหล่อหลอมแบ่งมาจากต้นกำเนิด ต้นกำเนิดที่เราต้องดูแล และบำรุงรักษาเป็นอย่างดีด้วย ต้นกำเนิดของเรานั้นก็มีใครอื่นไกลที่ไหน นอกเสียจาก ผู้ให้กำเนิดเราคือ บิดามารดานั่นเอง ดังคำกลอนที่ว่า

ต้นกำเนิดเกิดเจ้าด้วยความรัก รวมใจรักดีฟุ้งฟักเผ้าถนอม
เหน็ดเหนื่อยหน่ายกายใจก็จำยอม เตรียมตัวพร้อมให้เจ้าได้อยู่ดี
แม้ร่างกายพลได้ให้กับลูก ด้วยพันผูกดวงจิตมิคิดหนี
เผ้าถนอมกล่อมฝึนมานานปี จวบจนที่เติบโตใหญ่เพื่อไกลเรือน
กุลบุตรและธิดาอย่าได้หลง ไปทะนงมัวเมาเผ้าฝืนเฟื่อน

กตัญญูจะมีไว้อย่าให้เสื่อม
ตอบแทนคุณอรหันต์หมั่นรักษา
เรามีพระในบ้านอย่าคร้านไป

จงอย่าเปื้อนกิเลสตัณหาความใน
บุญนำพาให้กระจ่างทางสดใส
เลี้ยงกายใจพ่อแม่จึงแท้จริง

วนิชฐา วีระพงศ์ ผู้ประพันธ์

พระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมโม ได้พร่ำสอน และตักเตือน
บรรดาลูก ๆ ทั้งหลายให้เลี้ยงกาย เลี้ยงใจของพ่อแม่ให้ดี เพราะหากแม่น
เราไม่บำรุงดูแลรักษาต้นกำเนิดกายและใจของเราให้สมบูรณ์แล้ว ไหนเลย
เราจะหาความสุขที่เที่ยงแท้แห่งกายใจของเราได้

คณะผู้จัดทำหนังสือเล่มนี้ได้เล็งเห็นความสำคัญที่จะรวบรวมคำ
สั่งสอนของพระเดชพระคุณหลวงพ่อ ในเรื่องนี้มาถ่ายทอดต่อให้กับผู้เป็นลูก
ทุก ๆ ท่าน เพื่อความเข้าใจ เพื่อประโยชน์สูงสุด สำหรับผู้อ่านทุก ๆ ท่านสืบ
ต่อไป หากมีข้อผิดพลาดประการใด ทางคณะผู้จัดทำขอให้อภัยต่อครูบา
อาจารย์ และผู้อ่านทุกท่านมา ณ ที่นี้ด้วย

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

คำนำ

๑

๑. พุทธวจนะ

๔

พุทธวจนะ

๔

๒. ความรู้ทั่วไป

๑๑

พ่อแม่อยู่ในตัวเราทุกคน

๑๑

อิสรเสรีของลูกคืออะไร

๑๑

รู้เข้าใจแม่น้ำใจพ่อ

๑๒

คุณพ่อคุณแม่เป็นพระอรหันต์ของลูกเพราะเหตุใด

๑๓

พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ ลูกไม่ต้องไปตามหาพระอรหันต์ที่ไหน

๑๔

หนี้บุญคุณพ่อแม่มากมาย แต่ละชาติใช้หมดหรือไม่

๑๕

ลูกสะสมหนี้ (บุญคุณ)

๑๖

อภิชาติบุตร

๑๗

คนใช้หนี้ตัวเองคือ?

๑๗

เสียงแม่เสียงพ่อเหมือนเสียงระฆังที่สอนลูก

๑๘

๓. ค่าน้ำเลือด ค่าน้ำนม

๑๙

ตอนอยู่ในท้องลูกกินเลือดของแม่

๑๙

บางคนเถียงบอกไม่ได้กินนมแม่

๒๑

๔. วันเกิด

๒๓

วันเกิดของเราอาจเป็นวันตายของแม่

๒๓

วันเกิดอย่าให้แม่ทำอาหารเลี้ยงเพื่อน

๒๔

วันเกิดเราควรทำอะไร

๒๕

คนหมดอายุต่ออายุได้

๒๖

๕. พฤติกรรม การปฏิบัติตน และผลที่ได้รับ

๒๗

ลูกวางแผนคิดฆ่าพ่อแม่เพื่อหวังมรดก

๒๗

ลูกจะนึกถึงบุญคุณพ่อแม่ไหนหายาก

๒๘

บริจาทานชั้นสูง (พ่อแม่ปู่ย่าตายายตาย อย่ากู้เงินมาทำบุญ)

๒๙

คิดไม่ดีกับพ่อแม่ท่านจะแย่ง

๓๐

คิดว่าพ่อแม่ไม่ดี จะทำมาหากินไม่ขึ้น เจ๊ง.....

๓๒

ด่าพ่อจะกลายเป็นคนวิกลจริต ต้องถอนคำพูด

๓๒

และขอขมาลาโทษ

ไล่พ่อออกจากบ้าน กิจการเจ๊ง

๓๓

ไม่เลี้ยงพ่อแม่พอแก่ตัว ลูกก็ไม่เลี้ยง

๓๔

เสียงกายเสียงใจพ่อแม่

วิธีใช้หนี้พ่อแม่	๓๕
อธิษฐานกรรมก่อนจึงค่อยมาเจริญกรรมฐาน	๓๖
ปฏิบัติเพื่อบูชาคุณพ่อแม่	๓๖
คนเจริญกรรมฐานจะระลึกถึงคุณบุญพาวรีได้	๓๘
แผ่ส่วนกุศลให้พ่อแม่ที่ยังมีชีวิตอยู่ได้	๓๙
ทำกรรมฐานให้แม่ที่ป่วยเป็นมะเร็ง	๓๙
กรรมฐานอุทิศส่วนกุศลช่วยแม่ผู้กอดตายขึ้นมาจากนรกได้	๔๑
แม่ไม่ได้เตรียมตัวพึ่งตนเอง	๔๓
คนไม่พูดกับพ่อแม่ นั่งกรรมฐานร้อยปี ก็ไม่ได้อะไร	๔๕
พ่อแม่เหล้า เมากัญชา เล่นการพนัน แม่เล่นหวย	๔๖
หลวงพ่อสอนอย่างไร	

๖. กตัญญู และอกตัญญู	๔๗
ถ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่แล้วช่วยทางบ้าน	๔๗
ถือว่ากตัญญูหรือยัง	
อกตัญญู กตัญญูคืออะไร การบูชาคุณพ่อแม่ บูชาอย่างไร	๔๘
แยกครอบครัวไปแล้วไม่มีเวลามาดูพ่อแม่ยามเจ็บป่วย	๕๐
อกตัญญูหรือไม่	
ลูกทรพื่ออกตัญญูเข้าวัดทนไม่ได้	๕๑

๗. ข้อห้าม	๕๒
พ่อแม่ตั้งชื่อให้ยาเปลี่ยน	๕๒

ปู่ย่าตายาย พ่อแม่สั่งสอนตักเตือน ต้องรับฟัง ต้องยอมรับ	๕๓
ลูกหลานอย่าไปลักเงินพ่อแม่ ตายาย	๕๓
หนูอย่าเถียงพ่อแม่ อย่าคิดไม่ดีกับพ่อแม่จะเป็นบาป	๕๔
เรียนหนังสือไม่เก่ง	
มรดกของดีที่พ่อแม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ให้มาอย่าทำลาย	๕๕

๘. ประเพณี

๕๖

สงกรานต์ปีใหม่ไทยไปหาพ่อแม่	๕๖
วันสงกรานต์ไปรายงานงานกิจการให้พ่อแม่ทราบ	๕๗

๙. ความสุข

๖๐

ความสุขของพ่อแม่และความสุขของลูก	๖๐
----------------------------------	----

๑๐. การบวช

๖๑

บวชเณรให้แม่ บวชพระให้พ่อ	๖๑
ลูกบวชพ่อแม่ตื่นต้นใจ	๖๒
ลูกบวชตั้งพ่อแม่เข้าวัด	๖๓
ผู้หญิงบวชแทนคุณพ่อแม่ได้ด้วยกรรมฐาน	๖๔

เสียงกายเสียงใจพ่อแม่

๑. พุทธวณ:

พุทธวณ:

พระพุทธเจ้า ประทับอยู่ ณ พระเชตวันมหาวิหาร เมืองสาวัตถี ได้ตรัสถึงการตอบแทนพระคุณของพ่อแม่ ที่ได้ผลอย่างแท้จริง และถูกต้องตามหลักศาสนา ไว้ดังนี้

“ภิกษุทั้งหลาย! บุตรยกมารดาบิดาขึ้นวางไว้บนบ่าทั้งสองข้าง ปฏิบัติท่านทั้งสองด้วยการ อบกัณเฑาะว์ นวด อาบน้ำ ท่านทั้งสองได้ถ่ายทอดจรรยา และ บัณฑิตจะ อยู่บนบ่าบุตรนั้นตลอดร้อยปี แม้อย่างนั้น ก็ยังไม่ชื่อว่า ได้ตอบแทนคุณของมารดาบิดาได้เลย”

“ภิกษุทั้งหลาย! อีกประการหนึ่ง บุตรพึงสถาปนามารดาบิดา ไว้ในราชสมบัติในแผ่นดินใหญ่ มีแก้ว ๗ ประการ แม้อย่างนั้น ก็ยังไม่ชื่อว่า บุตรได้ตอบแทนคุณของมารดาบิดาได้เลย เพราะวามารดาบิดามีอุปการะมาก บำรุงเลี้ยง แสดงโลกนี้แก่บุตรทั้งหลาย”

“ส่วนบุตรคนใด ทำมารดาบิดาผู้ไม่มีศรัทธา ให้มีศรัทธามั่นคง ๑ ทำมารดาบิดาผู้ทุศีล ให้ตั้งมั่นอยู่ในศีล ๑ ทำมารดาบิดาผู้มีความตระหนี่ ให้มีการบริจาคทานเป็นนิจ ๑ ทำมารดาบิดาผู้ไม่มีปัญญา ให้มีปัญญาเป็น

เครื่องนำทางที่ถูกต้องได้ ๑ ภิกษุทั้งหลาย! ด้วยเหตุการณ์ตอบแทน ๔
ประการนี้ ชื่อว่าบุตรได้ตอบแทนพระคุณของมารดาบิดาแล้ว."

๒. ความรู้ทั่วไป

พ่อแม่อยู่ในตัวเราทุกคน

ผู้สนใจปฏิบัติธรรมะ เป็นการทดแทนน้ำนมของแม่ได้ ข้าวป้อนที่แม่ป้อนมา ที่พ่อหาเลี้ยงมา มีทั้งน้ำเลือด น้ำเหลือง อยู่คนเดียวกันคือพ่อแม่ของเรา อยู่ในตัวโยมทุกคน ขอให้สร้างกุศลเท่านั้นเอง ปฏิบัติกรรมฐานให้ได้รับผล ส่งผลให้พ่อแม่ได้ พ่อแม่ล่วงลับไปแล้วสู่สัมปรายภพ จะได้มาปรารภรับส่วนบุญกุศล นี้ได้สูงสุดตรงนี้ คือการเจริญพระกรรมฐานดีที่สุดแล้ว

อิสรเสรีของลูกคืออะไร

อิสรเสรีคืออะไร ต้องเข้าใจก่อน อิสรเสรี คือไม่ต้องเชื่อพ่อแม่ นั่นไม่ใช่ พ่อแม่ต้องดูแลลูก กลัวลูกจะไปเสียหาย พ่อแม่ต้องปลูกฝังลูกให้ดี ปลูกลูกให้ดี เหมือนปลูกต้นไม้ ปลูกในกระถางขึ้นในกระถาง ปลูกถึงขึ้นก็ปลูกห่างขึ้นห่าง ต้นไม้ที่โตขึ้นแล้วไม่มีระเบียบ ใครมาว่า ต้นไม้ขึ้นไม่มีระเบียบ เดียวจะย้ายไปหาพ่อแม่ ว่าใครเป็นคนปลูก แต่พ่อแม่จะปล่อยให้หนูทำตาม

ใจชอบไม่ได้ เข้าใจใหม่ ต้องแปลคำว่าอิสรเสรีก่อน อิสรเสรีแปลว่าอะไร ไม่ใช่ไปตามใจชอบ โดยไม่ต้องให้พ่อแม่คอยดูแล

อิสรเสรีควรจะแปลว่า หน้าที่ตัวเอง เข้าใจใหม่ ต้องตนเป็นที่พึ่งของตน ตนเป็นที่พึ่งไม่ได้แล้วจะไปพึ่งใคร อิสรเสรีอย่างนี้ ไม่ใช่อิสรเสรีที่จะไปที่ไหนก็ได้ นึกจะไปก็ไป นึกจะไปเที่ยวก็ไป ไม่ใช่อิสระ อิสระตัวนี้แปลว่า หน้าที่ตัวเอง จะไม่สร้างความชั่วอีกต่อไปแล้ว จะสร้างแต่ความดีต่อไป แต่ว่าจะไม่อยู่ในโอวาทของพ่อแม่ไม่ได้ พ่อแม่ต้องดูแลตลอดรายการ พ่อแม่รักลูกคิดปลูกฝัง พ่อแม่เลี้ยงลูกเหมือนปลูกต้นไม้ให้ใหญ่โตจะได้อาศัย นี่อย่างนี้ต่างหาก พ่อแม่เลี้ยงลูกให้โต โตด้วยวิชาการหลักรฐานมีงานทำ ถ้าพ่อแม่ไม่ดูแลแล้วหนูอาจจะเดินทางผิดก็ได้ เพราะฉะนั้นอิสรเสรีไม่ใช่แปลว่าตามใจตัว เสียคนเลยนะ อิสรเสรีในทางธรรมะแปลว่าหน้าที่ตัวเอง อย่าขี้เกียจ อย่างนอนตื่นสาย อย่าไปหน่ายหากิน อย่าไปหมิ่นเงินน้อย อย่าไปนั่งคอยวลาสนา วาสนามาเองได้เหวอ นอนนานงานน้อย กินบ่อยเงินหมด มีเงินหน้าสด หมดเงินหน้าแห้ง แล้งน้ำใจ จะเป็นได้อย่างไร

รู้ใจแม่เข้าใจพ่อ

ถ้าโยมเป็นบุตรธิดา จะสามารถสนองคุณของคุณแม่คุณพ่อได้ ถ้าโยมจิตใจสะอาดจะรู้เข้าใจของแม่ จะรู้เข้าใจของพ่อเป็นประการใด จะรู้ว่าตักแม่น้ำอัน และอะไรจะขึ้นใจเหมือนน้ำนมแม่ของเราก็ไม่มีแล้ว จะออกมาในครรลองของชีวิตนี้ จะไม่ลืมแม่ลืมพ่อ จะไม่ลืมพระคุณคน จะไม่ลืมพระคุณ

ของชาติภูมิ มาตุภูมิ บ้านเกิดเมืองนอนของตน จะไม่ลืมพระคุณครูอาจารย์ และไม่ลืมพระคุณแหล่งที่เกิดสภาพความดี จะไม่ลืมพระคุณเครื่องอุปการณ์ใช้สอยที่พ่อแม่หามาให้ จะไม่ลืมพระคุณเครื่องอุปการณ์ในสำนักงานของตนที่ให้ความสะดวกต่อการทำงานและหน้าที่ จะไม่ลืมตัวลืมตายจะไม่ลืมมือสองเท้าสองสมอหนึ่งที่เป็นที่พึ่งทุกวัน จะออกมาอย่างนี้

คุณพ่อคุณแม่เป็นพระอรหันต์ของลูกพระอาทิตย์

คุณพ่อคุณแม่เป็นพระอรหันต์ เรียกพระในบ้าน พ่อดี แม่ดี เลี้ยงลูกดี มีปัญญา มีกุศล ได้ผลงานในบ้าน มีครอบครัว ลูกดีหมดทุกคน เหมือนประจักษ์ว่าพระอรหันต์ พ่อแม่นี้แหละ รักลูกด้วยความบริสุทธิ์ ให้ลูกได้ทุกอย่าง แต่ลูกยุคใหม่สมัยนี้ไม่ค่อยให้พ่อแม่ เขาจึงเปรียบเสมือนพระอรหันต์ เพราะพระอรหันต์รักด้วยความบริสุทธิ์ใจ หนูเข้าใจนะ

พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ ลูกไม่ต้องไปตามหาพระอรหันต์ที่ไหน

ขอฝากญาติโยมไว้ บรรพบุรุษคือพ่อแม่ เป็นพระอรหันต์ของลูก ไม่ต้องไปตามพระอรหันต์ที่ไหนหรอก เหลียวดูพ่อแม่ในบ้านบ้าง โยมทุกคนที่เป็นพ่อแม่ อย่าเอาบุญคุณกับลูก เลี้ยงเอาบุญอย่างเดียว ไม่ต้องเอาคุณมาตอบแทน จะเสียใจภายหลัง คนเดี๋ยวนี้น้อยเหลือเกินที่จะมีกตัญญูต่อพ่อแม่

อาตมาตั้งแต่คอหักมา หายใจทางสะดือ พองหนอยุบหนอ คิดถึงแม่ทุกวัน หายใจเข้าก็คิดถึงแม่ หายใจออกก็คิดถึงแม่ เพราะเราอยู่ในท้องแม่

กินเลือดเนื้อแม่ทางสะดวก แต่คนเราไม่เคยคิดเลย พ่อแม่เลี้ยงลูกเหมือนปลูกต้นโพธิ์ เมื่อใหญ่เมื่อโตจะได้อาศัย ถึงคราวเจ็บจะได้ฝากไข่ ถึงคราวตายจะได้ฝากผี ดี ๆ เอาไว้รับใช้สอย

โยมจำอาตมาไว้ คนแก่ว่าเหว่ ปู่ย่าตายาย พ่อแม่ที่แก่แล้วว่าเหว่ตลอดชาติ ลูกไม่มาหาหลานไม่มาสู่พ่อแม่ก็หมดกำลังใจ ปู่ย่าตายายไม่มีกำลังใจ พอเห็นลูกมาหา หลานมาสู่ ขึ้นอกขึ้นใจ ไม่ว่าเหว่แต่ประการใด ตรงนี้เป็นกำลังใจให้แก่บรรพบุรุษ เป็นกำลังใจต่อผู้สูงอายุ พอสูงอายุแล้วเป็นอย่างนี้ทุกคน

หีบบุญคุณพ่อแม่มากมาย แต่ละชาติใช้หมดหรือไม่

หีบบุญคุณอันยิ่งใหญ่เหลือจะนับจะประมาณนั้น คือหีบพระคุณของบิดา-มารดา ท่านพึงเพียบบริบูรณ์สั่งสอนมาสองพันกว่าปีแล้ว ว่าจะเอาท้องฟ้าหรือแผ่นดินมาเป็นกระดาดเอาเขาพระสุเมรุมาศมาเป็นปากกา จะเอาน้ำมหาสมุทรมาเป็นน้ำหมึก ก็ไม่สามารถจะจารึกพระคุณของบิดามารดาไว้ได้ เพราะน้ำในมหาสมุทรจะเหือดแห้งหมด ก่อนที่จะจารึกพระคุณบิดามารดาได้จบสิ้น คนอื่นที่เป็นเพื่อนที่รักจนยอดหัวใจก็มีโทษแก่ตัวเรา รักเราไม่จริงเหมือนบิดามารดา เขาฟังเราได้ เขาจึงมารักเรา ขอฝากกลอนสุนทรภู่ ไว้ในที่นี้

อันข้าไทได้ฟังเขาจึงรัก

แม่ถอยศักดิ์สินอำนาจวาสนา

เขาหน่ายหนีมิได้อยู่คู่ชีวา

แต่วิชาช่วยกายจนวายปราณ

หนี้บุญคุณพ่อแม่เมื่อครั้งอดีตชาติ เมื่อชาติก่อนก็ยังใช้ไม่หมด มา
มีพ่อแม่ในชาตินี้ก็ยังใช้ไม่หมด ตายจากชาตินี้ไปมีพ่อแม่ใหม่แม่ใหม่ชาตินี้ใน
อนาคตก็ยังใช้ไม่หมดสิ้นอีก นี่แหละท่านทั้งหลายเอ๋ย เป็นหนี้บุญคุณพ่อแม่
มากมาย ยังจะไปทวงนาทวงไร่ ทวงดีกรามาเป็นของเราอีกหรือ ตัวเองก็
พึ่งตัวเองไม่ได้ ช่วยตัวเองไม่ได้ สอนตัวเองไม่ได้แล้ว เป็นคนอับริยัญไรใน
โลกมนุษย์ ไปทวงหนี้พ่อแม่ พ่อแม่ให้แล้ว เรียนสำเร็จแล้วยังช่วยตัวเองไม่ได้
มีหนี้ติดค้าง รับรองทำมาหากินไม่ขึ้น

ลูกสะสมหนี้ (บุญคุณ)

นอกเหนือจากนั้น ยังเป็นหนี้ตัวเอง ตัวเองเกิดมาแสนจะลำบากกาย
ลำบากใจ กว่าจะเจริญวัยขึ้นมา มีอายุเหยียบย่างมาถึง ๔๐-๕๐ ปีก็ยาก
ไม่นึกถึงบุญคุณตัวเองเลย ตัวเองก็ไม่สงสารตัวเอง ไม่รักตัวเอง ทำชั่วซ้ำ
สามานย์ กินเหล้าเมาสุรา นี่คนประเภทไม่รักตัวเอง คนไม่ทำกิจวัตร ไม่ปฏิบัติ
หน้าที่ ไม่รับผิดชอบ แปลว่าคนนั้น เกลียดตัวเอง กินเหล้าเมาสุรา เล่นการ
พนัน เทียวเสสรวลฮวลฮา กินได้รุ่ง พ่อแม่ก็เสียใจยังไปว่าพ่อแม่ ไปทวงหนี้
เอาทรัพย์สินสมบัติพ่อแม่มาฉวยแจกแตกราน นี่คือลูกสะสมหนี้ ไม่ยอมใช้หนี้ละ

อภิชาตบุตร

เด็กคนหนึ่งมานั่งกรรมฐานได้ ๗ วัน บอกขอกราบลาจะไปช่วยคุณแม่พ่อชายของ เมื่อก่อนไม่เคยช่วยเลย กลับไปได้สักพักพาแม่มาเข้ากรรมฐาน แม่ไม่เคยเข้าวัด ลูกนำแม่มาเข้าวัดเป็นอภิชาตบุตร แม่ไม่มีทานให้ แม่บ่าเพ็ญทาน แม่ไม่มีศีลให้แม่บ่าเพ็ญศีล แม่ไม่มีภาวนาให้แม่มาสวดมนต์ไหว้พระ ปฏิบัติธรรม จะได้ไปสวรรค์นิพพาน ต่อมาไม่ช้านานก็พาเตี้ยมาอีกนั่งได้ ๗ วันกลับไปนำญาติพี่น้องมาหมด นี่ที่วัดนี้เป็นตัวอย่าง

คนใช้หนี้ตัวเองคือ?

คนใช้หนี้ตัวเอง คือสร้างความดี ละความชั่ว เว้นอบายมุข การหาความสุขในอบายมุขเป็นการสร้างหนี้ตัวเอง ทุกคติ ปาฏิกังขา ตายไปนรกมีหนี้ติดไปด้วย หนี้บุญคุณไม่มีหมด ต้องติดตามไปทวงหนี้ท่านทั้งหลายในอนาคต ถึงไปตกนรกอยู่ในคุกตะราง หนี้สินก็ตามไปทวงอีก เว้นแต่ผู้ที่เป็บบัณฑิต เขาจะไม่ทวง เพราะคนไปติดตะราง คนอยู่ในกองทุกข์ไปทวงไม่ได้ เพราะไม่มีจะให้ อย่าไปทวงเขาเลยนะ เป็นทุกข์เปล่าๆ

ถ้าใช้หนี้ตัวเองได้ ก็สร้างความดีเพิ่มขึ้น ความชั่วก็ออกไป หนี้สินผูกพันอย่าให้อยู่ในจิตใจ สุดติ ปาฏิกังขา หนี้หมดไปสวรรค์ หนี้ยังมีอยู่ก็ต้อไปนรก คนที่รักตัวเอง ต้องใช้หนี้ตัวเอง พระพุทธเจ้าสอนว่า อัตตา หิ อัตตะโน นาโถ ตนเท่านั้นเป็นที่พึ่งของตน

เสียงแม่เสียงพ่อเหมือนเสียงระฆังที่สอนลูก

เสียงแม่กับเสียงพ่อ เหมือนระฆังที่สอนเรามา เสียงอะไรจะไพเราะ
เท่าเสียงพ่อแม่ไม่มีแล้ว เสียงอะไรเล่า จะเสียงดังเท่าระฆังเสียงแม่ที่สอนลูก
รักให้ดี ให้มีปัญญา ให้ลูกมีวิชาความรู้

สนองพระเดชพระคุณบิดามารดาไม่ยาก สร้างความดีให้มากได้ไหม
อย่าให้พ่อแม่ผิดหวัง

๓. คำน้ำเลือด คำน้ำนม

ตอนอยู่ในท้องลูกกินเลือดของแม่

แม่เลี้ยงลูกในท้องทางสะดือ กินเลือดของแม่ บางคนบอกไม่ได้กินนมแม่ ใจที่สุด! ตอนอยู่ในท้องกินเลือดของแม่ ลูกดีมีปัญญาจะสวดมนต์กับแม่ของเขา เราเป็นแม่สวดมนต์ ลูกในท้องก็ต้องสวด คลอดมาแล้วจะอยากทำบุญ อยากไปวัดตั้งแต่เด็ก ๆ ถ้าแม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ลูกก็ทำบาปด้วย แม่สำคัญว่าพ่อ พ่อบ้านจะตีมีสุรา หรือเจ้าชู้ ปล่อยเลย อย่าเอาความชั่วเข้าบ้าน นั่งกรรมฐานสวดมนต์ อธิษฐานว่าถ้าใครเป็นสามีของข้าพเจ้าจะต้องดีหมด ถ้าไม่ดีเป็นสามีเราไม่ได้ ต่อมาเขาก็เลิกดื่มเหล้า เลิกเจ้าชู้เลย ถึงมาเป็นสามีของเราได้

แม่บ้านดีจะสวดมนต์ภาวนา สามีไม่กล้า ถ้าสามีไม่สร้างความคิดก็ยุติแค่นั้น เพราะบุญบาปมีไม่เท่ากัน ตัวเองก็ต้องออกไปเองโดยอัตโนมัติ จะไม่อายลูกหรือ ลูกก็เป็นใหญ่เป็นโตแล้ว นั่งกรรมฐานได้ผลแน่ ๆ

บางคนก็ยังบอกไม่ได้กินนมแม่

เรื่องนมแม่ก็เหมือนกัน บางคนก็ยังอาตมานะ บอกหลวงพ่อกับภรรยาว่าไม่ได้กินนมของแม่หรอก เอ มันกินนมหมาหรือยังไง นายคนนี้ก็กินนมหมาแน่ ไม่ได้กินนมแม่ ถามว่าอยู่ในท้องแม่นะกินนมอะไร ขนาดปริญญาโทยังมาพูดอย่างนี้ที่กุฏิ เลยบอกเลิกพูดกันแล้ว นี่แหละคนมันจะเจริญไม่ได้ เอาปูนหมายหัวมันไว้ก่อน มันไม่ได้กินนมแม่ เลยไม่ได้คิดถึงแม่เลยนะ ถ้าเจริญกรรมฐานน้ำตาจะร่วงคิดถึงแม่ อาตมาบอกก็คิดถึงแม่เหมือนกัน

อาตมาคิดถึงแม่ทุกวัน ที่เราหายใจทางสะดือได้ เลือดเต็มปากจะหายใจได้ยังไง เราทำได้ที่พูดนี้แหละ ไม่ใช่ว่าพูดสงเดช ไม่มีพยานหลักฐาน ไม่มีรูปถ่าย เราคิดถึงแม่ตลอดเวลา นี่บางคนมาเถียงอาตมาว่าไม่ได้กินนมแม่ แต่ตอนอยู่ในท้องแม่กินนมแม่ทางสะดือใช่ไหม เลือดแต่ละหยด ๆ ในอกแม่ออกมาแล้วก็เต็มนมแม่ เดี๋ยวนี้เขาไม่กินนมแม่กันลูกมันถึงไม่รักแม่ ไปรักเดรัจฉาน ไปกินนมเดรัจฉาน แน่นอนที่สุด ขอฝากไว้เป็นข้อคิด

เมื่อสมัยก่อนเขาก็กินนมแม่กันจนกระทั่งขอบสองขอบยังไม่ละนมกินนมแม่จึงเหมือนแม่ เดี๋ยวนี้ไม่มีที่ลูกกับแม่เหมือนกัน ไปเหมือนคนไข้ แม่ไม่เคยเลี้ยงลูกเลย ให้คนใช้เลี้ยงไปจ้างคนมาเลี้ยง จ้างคนสัพเพเหระลูกเราก็ติดคนสัพเพเหระ กลายเป็นคนสัพเพเหระไม่ได้ติดแม่แต่ประการใดเลย

๔. วันเกิด

วันเกิดของเราอาจเป็นวันตายของแม่

ท่านโปรดจำไว้วันเกิดของลูกคือวันตายของแม่ เพราะวันที่ลูกเกิดนั้น แม่อาจต้องเสียชีวิต การออกศึกสงครามเป็นการเสี่ยงชีวิตสำหรับคนเป็นพ่อ ฉะนั้นใด การคลอดลูกก็เป็นการเสี่ยงตายสำหรับคนเป็นแม่ ฉะนั้น ในสมัยโบราณ ที่วิทยาการต่าง ๆ ยังไม่เจริญก้าวหน้าเหมือนสมัยนี้ อัตราการตายเพราะคลอด ลูกมีสูงมาก คนโบราณเขาจึงกล่าวว่า วันเกิดของลูกคือวันตายของแม่ เมื่อคลอดลูกแล้ว “แม่” ก็ยังต้องประคบประหงมเลี้ยงดู ให้ดื่มเลือดในอกเป็น อาหาร ยามที่ลูกเจ็บป่วยก็อมยาพ่น ฝนยาทา รักษากันไปตามมีตามเกิด แม่เฝ้ากล่อมเกลี้ยงเลี้ยงลูกจนเติบโตใหญ่ กระทั่งลูกแต่งงานมีเหย้ามีเรือนไปแล้ว แม่ก็ยังเฝ้าห่วงใยรักใคร่ไม่เจ็ดจาง

วันเกิดอย่าให้แม่ทำอาหารเลี้ยงเพื่อน

เมื่อปี ๒๕๐๐ มีนิสิตปริญญาโทจุฬาฯ ๓๐ คน ไปที่ อ.ค่ายบางระจัน จ.สิงห์บุรี ไปให้แม่ทำครัวเลี้ยงเพื่อน ๆ บอกว่า “เลี้ยงวันเกิดผม แม่รู้ไหม วันเกิดผม ทำครัวต้องอร่อยด้วยนะ ผมจะพาเพื่อนมาจากกรุงเทพฯ” ก็ทำแบบบ้านนอกจะไปอร่อยอะไรก็ว่าแม่เสียดสีแม่ ว่าแม่เสียร้องไห้ไปเลยนะ แล้วก็กลับกรุงเทพฯ อาตมาจดไว้เลย อาตมารู้จักกันดี นี่รู้จักกับแม่เขา ดุซิดูก็จะเกิดอันตรายใหม่ จะเปลี่ยนแปลงภาวะหลักกรรมนี้ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกับชีวิตของเขา ไปจ้วงจาบกับแม่เห็นชัด ดูซิว่าจะได้รับกรรมอะไรบ้าง

ในเวลาต่อมารับราชการ ได้แค่ ๓ ปี โดนไล่ออก นี่ปริญญาโท เมื่อปี ๒๕๐๐ นานมาแล้ว แล้วไปทำงานบริษัทฝรั่งก็โดนไล่ออก ไปทำงานบริษัทญี่ปุ่นก็โดนไล่ออกอีก นี่แหละกฎแห่งกรรมจากการกระทำของหลักกรรม เปลี่ยนพฤติกรรมของชีวิตได้ ทำให้เขากลายเป็นคนเหลวไหลไปเลย เรียนที่จุฬาฯ ปริญญาโท เป็นหมันไปเลย นี่แหละทรัพยากรของชีวิตก็หมดไปด้วยตามสภาพของกฎแห่งกรรมจากการกระทำของเขา นี้อยู่บางระจันพ่อแม่ตาย น้องสาวยังอยู่ น้องสาวเคยมานั่งกรรมฐานที่วัด ถามเขาว่าพี่ชายเธอเป็นอย่างไร “หลวงพ่อกะเข้ากับใครไม่ได้เลย”

วันเกิดเราควรทำอย่างไร

การทำบุญคล้ายวันเกิดก็คือการต้ออายุ บุญต้อบุญ บาบต้อบาป ก็ขอเสนอแนะไปว่าทำบุญคล้ายวันเกิด ไปเสนอแนะต้อ อย่าดื่มเหล้าในวันเกิด อย่าเที่ยวในวันเกิด อย่าเลี้ยงเหล้าเลี้ยงเหล้ากันในวันเกิด ถ้าวันเกิดเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่ให้อิ่ม แล้วก็บำเพ็ญกุศล ทำบุญตักบาตร ฟังพระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ แล้วก็แผ่ส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวร อโหสิกรรมแก่เจ้ากรรมนายเวร จะประเสริฐที่สุด ท่านจะเจริญรุ่งเรืองวัฒนาสถาพรแน่นอนที่สุด ไม่มีอะไรดีกว่านี้แล้ว

คนหมดอายุต่ออายุได้

ประการหนึ่งจะเรียนให้ทราบ คนหมดอายุแล้วต่ออายุได้ นี่จะถึงวันตายของอาตมาแล้ว ๑๔ ตุลาคม เราต่ออายุมาได้ตั้ง ๒๒ ปีแล้ว รถชน คอหักตาย ตกเหวตาย แต่ทำไมไม่ตาย ขอฝากพี่น้องทุก ๆ คน ต่ออายุได้ เวลาวันเกิดของโยมนะ จะเป็นโยมหญิงโยมชาย โยมผู้น้อย โยมผู้ใหญ่ก็ตาม ถ้าถึงวันเกิดขอร้องให้สวดมนต์แม่เมตตา ตักบาตรหน้าบ้าน ไม่ต้องทำอะไรมาก อย่าเลี้ยงเหล้า อย่าดื่มสุรายาเมาในวันเกิด แล้วถ้ามีพ่อแม่ เลี้ยงพ่อแม่ให้อิ่มเลย วันเกิดของเราคือวันตายของแม่ ถ้าทำได้ ก็สวดมนต์นั่งกรรมฐานในวันเกิด จะเลี้ยงเพื่อนก็เลี้ยงในภายหลัง รับรองโปรอด อายุก็ยืน

ถ้าคนไหนวันเกิดเลี้ยงเหล้า แล้วก็ไม่ได้เลี้ยงพ่อแม่ ไปเลี้ยงเพื่อน รับรองหารได้เลย เอา ๒ หารอายุ ต้องตายอายุไม่ยืน

๕. พฤติกรรม การปฏิบัติตน และผลที่ได้รับ

ลูกวางแผนคบพ่อกับแม่เพื่อหวังมรดก

หนูมาถามว่า ลูกวางแผนคบพ่อกับแม่เพื่อหวังมรดกใช่ไหม คบพ่อกับแม่แล้ว คำนึกผิด มาคิดทีหลังจะกลับตัว กลับไม่ได้แล้ว จำไว้ต้องเป็นบาปอย่างร้ายแรง มาตุฆาต ปิตุฆาต ห้ามสวรรค์ ห้ามนิพพาน มาตุฆาต ปิตุฆาต พระพุทธเจ้าทรงสอนว่า อริยุปาทันตราย เกิดอันตรายหลายชาติ ตัองตายกันหลายชาติ เพราะเหตุใด พระพุทธเจ้าบอก คบแม่ คบพ่อ คบพระอรหันต์ คบผู้ทรงศีลทรงธรรม เกิดเวรกรรมในปัจจุบันตลอดกาล ห้ามสวรรค์ห้ามนิพพาน แค่เพียงแต่คิดว่าพ่อแม่ไม่ดี ก็ทำมาหากินไม่ขึ้นแล้ว แต่ถ้ามีโอหสิกรรมกับพ่อแม่ ว่าคิดไม่ดีกับพ่อแม่ ขอให้พ่อแม่โอหสิกรรมให้และให้พรลูก ก็สามารจะทำได้ แต่ลงได้ฆ่าให้ตายไปแล้ว และจะมากลับใจกลับไม่ได้แล้ว เป็นบาปหนักร้ายแรง

ลูกจะนึกถึงบุญคุณพ่อแม่เนี่ยหายาก

ท่านทั้งหลายที่มาร่วมกันทุกวันนี้ ท่านมาเพื่ออะไร ท่านเคยถามตัวท่านเองบ้างไหม ส่วนมากจะบอกว่ามาเพราะหยุดงานตามกาลเวลา มีน้อยมากที่จะบอกว่า มาแสดงกตัญญูตเวทีตาธรรมต่อผู้มีพระคุณ พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า บุคคลที่หาได้ยากในโลกมนุษย์นี้ คือบุคคลที่มีความกตัญญูตเวทีตาธรรม ลูกจะนึกถึงบุญคุณพ่อแม่หายากมาก คนที่มีกตัญญูตเวทีตาธรรม คนนั้นจะร่ำรวยจะมีบุญวาสนามาก คนที่ไม่ลืมนพระคุณของท่านผู้มีพระคุณ แล้วนั้นแหละ พระพุทธเจ้าตรัสสรรเสริญว่าบุคคลผู้นั้นมีบุญวาสนามาก คนที่ไร้บุญวาสนาลืมแม้กระทั่งญาติพี่น้อง ลืมแม้กระทั่งชาติภูมิ มาตุภูมิ ลืมแม้แหล่งให้เกิดวิชา แหล่งให้เกิดความดี ลืมทั้งเครื่องอุปกรณ์ใช้สอย ลืมทั้งเหตุผล ลืมทั้งสัตว์ที่เลี้ยงไว้เอามาฆ่าแกง ลืมทั้งหัวใจพอให้ ลืมทั้งน้ำเลือด น้ำเหลืองที่แม่ให้ ลืมทั้งแม่ลืมทั้งพ่อ ลืมปู่ย่าตายาย

ท่านสาธุชนพุทธบริษัททั้งหลาย พระพุทธเจ้ายอดกตัญญูในโลก พระองค์ทรงแสดงความกตัญญูตลอดมา แสดงยกปาฏิหาริย์โปรดพระพุทธมารดาตลอดไตรมาส (๓ เดือน) ไม่ลืมโปรดแม่ก่อน จึงขอฝากลูกหลานไว้ด้วย วันเกิดของเราคือวันตายของแม่ อย่าลืมแม่ ไปโปรดแม่ให้ได้ ช่วยแม่เรา ก่อน พระพุทธเจ้าตั้งแต่เป็นพระโอรสสัตว์เจ้าเสวยพระชาติมาหลายชาติ ตั้งแต่สุวรรณสามมาตามอันดับ มโหสถ พระเตมีย์ใบ้ ช่วยพ่อช่วยแม่ตลอดทุกชาติ กว่าจะมาตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ใช้เวลาถึง ๔ อสงไขย กำไรแสนกำป นี่คือการกตัญญูตเวทีตาธรรมของพระองค์ซึ่งทรงมีอยู่ลึกซึ้ง

อาตมาสังเกตนานาน อ้อ เราช่วยเขาไว้มากเขาก็รักเรามาก เรา

ช่วยเขาน้อยเขาก็รักเราน้อย เรายังไม่ได้ช่วยเขายังไม่ได้รักเลย อันนี้ชัดมาก ความรักหรือความเมตตาเกื้อหนุนกันก็ยาก คนที่มีกตัญญูตเวทีที่ใจจริงนั้น ยากมาก พระพุทธเจ้าแสดงธรรมะในพระไตรปิฎกไว้ชัด บุคคลหาได้ยากอย่างยิ่งคือบุพการีที่อุปการะเรามา แต่เราไม่ค่อยจะกตัญญูตเวที บางคนนั้นพ่อ แม่พอมีเงินมีทองก็ไปมาหาสู่ พ่อพ่อแม่หมดเนื้อประดาตัวก็ไม่เคยไปหาพ่อแม่เลย ปู่กับย่า ตากับยายมีสมบัติ ลูกหลานก็มากันเยอะแยะ พ่อปู่ย่าตายาย หมดสมบัติพิสดาน ไกลจะตายไม่มีใครไปดูแลก็มากมาย นี่หรือกตัญญูตเวทีตา ธรรม สายโลหิตเดียวกันแท้ ๆ ก็ยังลืมไปหมด ไม่มีการเข้าไปซึ่งในเหตุผล เพราะไม่ซึ่งในรศธรรมะ เพราะการนับถือพระพุทธศาสนาไม่ได้นับถือด้วยปัญญา จึงลืมความกตัญญูตเวทีตาธรรมต่อคุณพ่อคุณแม่ของเรา

บริจาคทานชั้นสูง (พ่อแม่ปู่ย่าตายายตาย อย่างกุเงินมากำบุญ)

ทำบุญไม่ต้องเสียอะไร ขอให้ทำบุญจริง บริจาคทานชั้นสูงสี่โยม พ่อแม่ปู่ย่าตายายตายบริจาคทานชั้นสูง ไม่ต้องใช้เงิน เดียวพูดกันก่อนทำได้ไหม ไม่ต้องใช้สวดคำอุทิศส่วนกุศลให้พ่อที่ตายให้แม่ที่ตาย ไปบอกไปสอน ลูกหลานด้วยนะ อย่าไปกู้เงินเขามาทำบุญทำศพนะ อย่างนะ บาป บริจาคทานชั้นสูงเลย เคยกินเหล้าเล็กเลย บริจาคทานไม่ต้องใช้สวดคำ เคยเล่นการพนัน เล็ก เคยเที่ยวผู้หญิงยิงเรือเที่ยวเสเพล เล็ก เป็นการอุทิศทักษิณานุประทาน เดียวนี้เป็นอย่างไร บางแห่งมีงานศพเขาชอบมาก ทำไม่จึงชอบ เจ้าภาพไม่ต้องยุ่งเลย พวกมาจัดให้เสร็จเลย เล่นไพ่หน้าศพ เก็บค่าตังเลย นี่บาป คนไป

ทำบุญต้องละบาปได้ คนจะไปสร้างความคิดต้องละชั่วได้ จะไปทำบุญละบาปกันได้อย่างไร ถ้าละบาปไม่ได้อย่าไปทำบุญ บุญมันไม่มีประตูเข้า มีแต่ประตูบาปตลอดรายการ

คิดไม่ดีกับพ่อแม่ท่านจะแย่ง

ถ้าคิดไม่ดีกับแม่ท่านจะแย่งไปนะ ไฉ่แม่เราไม่ดีเลย เท่านั้นจะเจิงเลย อริยุปวาตันตราย เกิดอันตรายในปัจจุบันนี้แน่นอน ไม่ต้องไปเอาในชาติหน้า ยกตัวอย่างให้เห็น วิทยาลัยครูเทพสตรี ลพบุรี มาอบรมที่นี้แล้วก็เล่นกองทัพน้าโรงเรียน กินเหล้ากัน ต่อยปากครูพันหัก ๒ ซี่ ครูก็อโหสิกรรมครูไม่โกรธเพราะเขาเมา อาตมากับออกหนูเจ้าจะเป็นอันตรายนะเพราะต่อยครูผมเมาครับ อโหสิกรรมกับครูชื่ บอกไม่อโหสิกรรม พอ ๗ วันเท่านั้น อาตมาก็เตรียมผ้าไตรและเงินอีก ๓ พันบาท เตรียมไปเผาศพที่วัดเชิงท่า จ.ลพบุรีนี้ ขับรถมอเตอร์ไซด์ที่ท่าวัง รถสิบล้อเลี้ยวออกมาชนตายคาที่เลย จ้วงจาบผู้มีบุญคุณ เป็นอันตรายเห็นทันตา ขออย่าให้มีอันตราย ๕ ประการนี้

กิเลสอันตราย โลก โกรธ หลง เป็นอันตรายปัจจุบันนี้ แล้วเราก็กำหนดจิต โลกก็กำหนดเสีย กำหนดที่สิ้นปี โทสะเกิดก็กำหนดโกรธหนอ ท่านจะไม่เป็นอันตรายในปัจจุบันนี้ โมหะไม่ได้มองหน้าใครเลย ท่านจะเป็นอันตรายนะ ไม่เคารพผู้ใหญ่ ไม่เคารพผู้บังคับบัญชา ไม่เคารพพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ เป็นอันตรายได้ **วิปากอันตราย** วิปากกรรมเมื่อชาติก่อนเป็นอันตรายทันที ถ้าไม่แก้ด้วยกรรมฐาน **กัมมันตราย** กรรมเกิดจากการกระทำชั่วของ

ตัวเอง **ทฤษฎีอันตราย** เกิดทฤษฎีที่ผิด **อริยปวาทันตราย** จ้วงจาบผู้ทรงศีล
ทรงธรรม ผู้มีบุญกุศล เถียงพ่อเถียงแม่ พ่อแม่นี้เป็นอริยเจ้า เป็นอรหันต์ของ
ลูก คิดว่าแม่เราไม่ดีเท่านี้เจ๊เลย เช่น อย่าไปเข้าข้างแม่นะ คิดว่าพ่อเราไม่ดี
แล้วก็เกลียดพ่อตามแม่ ไม่พูดกับพ่อ ตัวเองโนไม่เข้าถูกรถชนเป็นอัมพาตจน
บัดนี้

คิดว่าพ่อแม่ไม่ดี จะทำมาหากินไม่ขึ้น เจิง.....

ขอฝากญาติโยมไว้ไปสอนลูกหลาน อย่าคิดไม่ดีกับพ่อแม่เลย ไม่ต้องถึงกับฆ่าหรืออก แค่คิดว่าพ่อแม่เราไม่ดี จะทำมาหากินไม่ขึ้น เจิง ท่านต้องแก้ปัญหา ก่อน คือถอนคำพูด ไปขอสมลาโทษพ่อแม่เสีย แล้วมาเจริญกรรมฐาน รับรองสำเร็จแน่ มรรคผลเกิดแน่ ถ้ายังด่าพ่อด่าแม่ทั้งไว้ แล้วมาเจริญกรรมฐาน อาตมาขอเจริญพรว่า เจริญไปอีกร้อยปีก็ไม่ได้ผล เพราะเวรกรรมตามสนอง หากท่านทั้งหลายเคยด่าท่านผู้มีพระคุณ ถอนคำพูดแล้ว ขอสมลาโทษเสีย ท่านจะได้ผลจากการเจริญกรรมฐานทันที

ด่าพ่อจะกลายเป็นคนวิกลจริต ต้องถอนคำพูดและขอขมาลาโทษ

บ้านหนึ่งพ่อมีเมีย ๔ คน มีลูกเมียหลงติดตามพ่อไป แล้วมาบอกแม่ แม่ก็บอกพ่อเจ้าไม่ดี ลูกก็กลับไปด่าพ่อหาว่าพ่อไม่สงสารแม่ของตัว แล้วก็มาบวชที่วัดนี้ บวชแล้วเดียวเป็นโน่นเป็นนี่ ปวดหัวไม่พัก เป็นโรคจะกลายเป็นคนวิกลจริต อาตมาดูกฎแห่งกรรมแล้ว ถามว่านี่พ่ออยู่ที่ไหน บอกพ่ออยู่กับเมียโน้นเมียนี่ แล้วก็เคยด่าพ่อไหม บอกเคย พ่อทำแม่ผมเจ็บใจ ผมก็ด่าเอา นี่แหละไปบวชก็ไม่ได้ผล ไปถอนคำพูด ไปขอสมลาโทษกับพ่อเจ้าเสีย แล้วเจ้าจะมาเรียนมานั่งกรรมฐานได้ผลแน่ ๆ คนที่ไม่ได้ผลเพราะกฎแห่งกรรมตามสนอง

ไล่พ่อออกจากบ้าน กิจกรรมเจิ้ง

อย่าเถียงพ่ออย่าเถียงแม่ บางทีพ่อเจ้าชู้ไปมีเมียใหม่ บอกหนูนะเป็นลูกอย่าไปเข้าข้างแม่เธอนะ อย่าไปคิดว่าพ่อไม่ดี เธอจะเรียนหนังสือไม่เก่งนี่เป็นความจริง ไปว่าพ่อไม่ดี มันเรื่องของพ่อเขา ไม่ใช่เรื่องของเธ เธอยังเด็กเล็กนะ เธอยังเด็กมาก อย่าไปว่าพ่อตามแม่ไม่ได้นะ บางคนนี้ไล่พ่อออกจากบ้าน เจ้งไปเลยนะ มีบริษัทในกรุงเทพฯ ไม่ออกชื่อ เจ้งไปเลย ไ้พ่อออกจาก

บ้านแล้วพ่อไปตายเมืองจีน ดุซิดี เชื่อแม่หาว่าพ่อทิ้งแม่ไปไม่เลี้ยงดูแม่ นี่พฤติกรรม จากกฎแห่งกรรม จากการกระทำเปลี่ยนแปลงชีวิตได้ทันที เลยกลายเป็นคน ที่เลวร้ายในสังคม มันเปลี่ยนแปลงได้จากหลักกรรม

ไม่เลี้ยงพ่อแม่พอแก่ตัว ลูกก็ไม่เลี้ยง

อาตมาไปพบสามีภรรยาคนหนึ่งเป็นคนยากจนมาก อยู่ที่อำเภอหน้าหนาว อาชีพปลูกกะหล่ำปลีขาย ทางราชการให้เดือนละ ๒๐๐ บาท เพราะยากจน มาก ตาแก่อายุ ๘๒ ภรรยาอายุ ๗๖ อยู่กันสองคนตายาย ตาก็มองไม่เห็น ตอนนั้นอาตมาจะไปสร้างส้วมให้คณะสงฆ์ เขารับวิ่งมาหา อาตมาก็จะรีบไป ขอนแก่น อาตมาก็ “เห็นหนอ” ออกมาซัดเลย เดี่ยวจะต้องให้เงิน ๑,๐๐๐ บาท เขาเล่าให้ฟังเป็นกฎแห่งกรรม

เขาเล่าว่ามีลูก ๗ คน อยู่ที่กรุงเทพฯ ได้เงินเดือนเป็นหมื่น เงินเดือน มาก ๆ ทุกคน แต่เหตุใดหนอไม่เคยกลับไปช่วยพ่อแม่เลย ไม่เคยไปให้พ่อแม่ แม้แต่สแตงค์แดงเดียว เพราะเหตุใด เราจะมาเตรียมตอนแก่ได้ไหม ประวัติ ศาสตร์ต้องบันทึกไว้ให้ได้ มันเป็นกฎแห่งกรรม อย่าไปโทษลูก เพราะตาแก่ ยายแก่ไม่ได้เตรียมไว้ก่อน ในข้อที่ว่า รักลูกคิดปลูกฝัง ให้ลูกตั้งตนฝึก วิชา ตาแก่ยายแก่ไม่ได้เตรียมตรงนั้นเลย ลูกต้องไปหากินเอง ต้องไปเรียน หนังสือเองทั้ง ๗ คน เป็นกฎแห่งกรรมของตาแก่เอง เขาบอกว่าผมอยู่มาก ร้อยเอ็ดเจ็ดหัวเมือง พ่อแม่เกิดในตระกูลยาก หาเช้ากินค่ำ ผมเป็นลูกจ้าง เขา พ่อโตขึ้นก็ไปเรียนหนังสือที่วัด อ่านออกเขียนได้ก็ลาพ่อแม่เดินทางต่อไป

ไม่ได้กลับไปหาพ่อแม่อีกเลย ไม่เคยให้เงินพ่อแม่ด้วย พ่อแม่ก็ช่วยตัวเอง เดินทางตั้งแต่หนุ่ม ๆ จนแต่งงานกับภรรยา แล้วก็รับจ้างเรื่อยไป จนกระทั่งมาอยู่อำเภอหน้าหนาว มีลูก ๗ คน ลูกก็เรียนวิชาเอง รับจ้างเป็นช่างไม้ ช่างเหล็ก ช่างเชื่อม อยู่อุดร แก้วรถยนต์ได้ ไม่เคยกลับมาหาพ่อแม่เลย

จนพ่ออายุ ๘๐ กว่าแล้ว อาตมาถามว่าพ่อแม่อยู่ที่ไหน เคยไปช่วยพ่อแม่ไหม เขาตอบว่า ผมก็ไม่ทราบเลย ตั้งแต่ออกจากบ้านมาไม่เคยกลับไปเลย แต่ผมก็รู้ได้ มีลูก ๗ คน ก็ไม่เคยกลับมาหาผมเช่นเดียวกัน แล้วก็ร้องไห้เลย อาตมาให้ไป ๑,๐๐๐ บาท เขากราบแล้วกราบอีก อาตมาบอกว่า โยมไม่ได้เตรียมตัวเลยหรือนี่ จากบ้านเรือนมาก็รุดหน้าไปเรื่อย ไม่เคยย้อนกลับมาดูข้างหลังเลย เป็นกฎแห่งกรรม ตกลงว่าเป็นกฎแห่งกรรมของตาแก่ ทำให้ตกถึงลูก ลูกไม่เอาเงินมาให้ เพราะตัวเองก็ไม่เคยให้เงินพ่อแม่เลย ไม่เคยช่วยพ่อแม่ นี่ชัดเจนนมาก ต้องเตรียมตั้งแต่ต้น ไม่ใช่มาเตรียมตอนแก่ ไม่ได้เตรียมตัวไว้ต้องพึ่งตนเอง

วิธีใช้หนี้พ่อแม่

วิธีใช้หนี้พ่อแม่ไม่ยากเลย ลูกทั้งหลายเอ๋ย **จงสร้างความดีให้กับตัวเอง** และก็เป็นการใช้หนี้ตัวเอง นี่เป็นเรื่องสำคัญ ตัวเราพอให้หัวใจ แม่ให้น้ำเลือดน้ำเหลือง แล้วอยู่ในตัวเรา จะไปแสวงหาพ่อที่ไหน จะไปแสวงหาแม่ที่ไหนอีกเล่า

โหสิกรรมก่อนจึงค่อยมาเจริญกรรมฐาน

ขอเจริญพรว่า ให้โหสิกรรมก่อน แล้วก็ญาติโยม สามเณรภิกษุจะมาเจริญกรรมฐาน ถ้ามีคุณพ่อคุณแม่อยู่บ้านเดียวกัน ขอกราบลาท่านเสียก่อน มาบำเพ็ญศีล และบวชให้คุณพ่อคุณแม่ โยมผู้หญิงบวชให้คุณพ่อคุณแม่ได้ แทนค่าข้าวป้อนน้านมแม่ได้ โดยปฏิบัติไตรสิกขา ๓ ถ้าเป็นพระนั่งเหลืองห่มเหลืองไม่ปฏิบัติไตรสิกขา ๓ ศีล สมาธิ ปัญญาไม่มี เหมือนไม่ได้บวช ไม่ได้ปฏิบัติศีล สมาธิ ปัญญา

ปฏิบัติเพื่อบูชาคุณพ่อแม่

ปฏิบัติบูชา หมายความว่า พ่อแม่ไม่มีทาน ให้ท่านมาบำเพ็ญทาน เสียบ้าง พ่อแม่เราไม่มีศีล ก็ให้พ่อแม่มารักษาศีลอุโบสถ เจริญกรรมฐาน เจริญภาวนาบ้าง นี่แหละเป็นอุชิชาตบุตร บุตรที่สนองพระเดชพระคุณบิดามารดา ตามคำสอนของพระพุทธเจ้า มีหลักฐานยืนยันพิสูจน์ได้ พระพุทธเจ้าสำเร็จสัมโพธิญาณแล้ว รำลึกถึงพุทธมารดาก่อน ไปโปรดบนสรวงสวรรค์ แม้กระทั่งไปเกิดเป็นเทพบุตร เป็นชาย ก็ยังติดตามไปให้ค่าป้อนน้านม ที่สิทธิตะได้ดูดเลือดในอกของแม่มา ก็ไปสนองพระคุณ นี่เป็นตำราชัดเจน

ถ้าโยมถามว่า หลวงพ่อพูดมีหลักไหม ก็ตอบว่า มี พระพุทธเจ้าโปรดพุทธมารดา ให้แม่ก่อน ท่านจึงเรียกว่า มาตาปิเตโร แม่ก่อนหน้าพ่อ แต่กฎหมายประเทศไทย เอาพ่อออกหน้า บิดามารดา พ่อบ้านแม่เรือน แต่

พระพุทธเจ้าสอนมาตาปิตะโร แม่ออกหน้าพ่อเพราะเหตุใด แม่อุ้มท้องเรามา
แม่ให้นมเรากิน และเราก็กินท้องแม่เราเป็นโรงแรม อยู่ทศมาสคลาดเคลื่อน
จากคัพภะ แม่ลำบากกว่าพ่อมาก พระพุทธเจ้าเห็นความสำคัญอันนี้จึง
เรียกว่า มาตาปิตะโร ปฏิบัติบูชาอีกข้อหนึ่งที่คนคาดเดาไม่ถึงคือ อย่าทำลาย
น้ำใจพ่อแม่ อย่าทำลายน้ำใจครูบาอาจารย์ อย่าทำลายน้ำใจผู้มีพระคุณ
ขอฝากญาติโยมไว้ทุกคน

คนเจริญกรรมฐานจะระลึกถึงคุณบุพการีได้

คนโบราณท่านระลึกถึงพระคุณผู้มีบุญคุณตลอด ท่านจึงมีวาสนาตั้งแต่ปู่ย่าตาทวด มาจนถึงลูกหลาน คนยุคใหม่ไม่ค่อยเจริญรุ่งโรจน์เหมือนปู่ย่าตายายเพราะขาดคุณธรรมเรื่องบุพการี ขาดการระลึกถึงคุณดี คนเรานี้ไม่มีความดีต่อกันแล้วความสัมพันธ์ในชีวิตก็หมดไป สมพันธ์ในชีวิตนั้นคือเมตตา ลืมพระคุณของท่านผู้มีบุญคุณ ลืมพระคุณของศาสนา ลืมพระคุณของชาติภูมิมาตุภูมิบ้านเกิดเมืองนอน ลืมพระคุณผู้การุณหนุนนำอุปการะ ลืมทั้งบ้านเกิดเมืองนอน ลืมทั้งเครื่องอุปการณที่ใช้สอยที่มีบุญคุณแก่เรา แถม ลืมพระคุณของตนเอง มือสองเท้าสองสมองหนึ่งก็เป็นที่พึ่งไม่ได้

ท่านที่มาเจริญกรรมฐานนี้ ถ้าท่านได้ตั้งในระสพระธรรม และได้ระลึกถึงบุญคุณของผู้มีพระคุณ นำตาจะไหลร่วง เป็นห่วงบุพการีที่สร้างความดีให้กับเรานั้น อาตมาเมื่อเป็นเด็กไม่เคยระลึกถึงบุญคุณของท่านที่มีบุญคุณ จึงประเมินตัวเองว่า เรานี้เห็นแก่ตัวจริง ๆ คนที่ระลึกถึงบุพการีกตัญญูกตเวทีตาธรรม คือคนที่เจริญพระกรรมฐานทำจิตใจให้มันคง ทำใจให้มีสมาธิ ตั้งสติไว้ให้ได้ โดยระลึกถึงคุณงามความดีของท่านผู้มีพระคุณแล้ว เงินจะไหลนองทองจะไหลมา จิตใจก็เบิกบานปีติยินดีปรีดา มีปัญญาเฉลียวฉลาดสามารถในการปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ

แพ่ส่วนบุคคลให้พ่อแม่อที่ยังมีชีวิตอยู่ได้

การแผ่เมตตาอุทิศส่วนกุศล เจริญกรรมฐานดีที่สุด สามารถจะช่วย
พ่อช่วยแม่ยังมีชีวิตอยู่ได้ พ่อแม่มีชีวิตอยู่ แต่อยู่ไกลแสนไกล ลูกสามารถทำ
ให้พ่อแม่ได้ด้วยการเจริญวิปัสสนา ไม่ต้องใช้สวดังค์ เภาบุญมาใส่ใจให้อิ่มเอิบ
ขอแผ่ส่วนบุญนี้ให้บิดาของข้าพเจ้า หรือให้ลูกก็ได้ ถึงขั้นไหนะ ...

มีศีลก่อน มีสติสัมปชัญญะก่อน นั่งเจริญกรรมฐานมีพลังสูง พ่อแม่
อยู่ไหน ลูกอยู่ที่ไหน ส่งไปเหมือนเราไปเครื่องบินฉะนั้น นี่เรียกว่าภาวนา ทาน
ธรรมดาไปเรือพาย มีศีล ทานเราก็ไปรถยนต์ ถ้ามีภาวนาผุดขึ้นใสสะอาด
ทานนั้นได้สัมฤทธิ์ผล เหมือนเราไปเครื่องบิน ไว เห็นพื้นตาเลย ออกมาใน
ลักษณะการอย่างนี้จะมีประโยชน์มาก

ถ้าโยมสมาธิเข้าขั้นแผ่วไปให้ลูกที่สหรัฐอเมริกา เขาจะได้รับหรือไม่ได้รับ เดี่ยวจะสะท้อนย้อนมาหจิตเรา อ้อ ลูกอยู่เย็นเป็นสุข ได้รับบุญคุณศลของพ่อแม่แล้ว มันจะบอกอย่างนี้ได้ แต่ฝึกไม่ถึงขั้นมันก็ไม่รู้เรื่อง

ทำกรรมฐานให้แม่ที่ป่วยเป็นมะเร็ง

จะกล่าวเรื่องบุพการีกับความดีในกรรมฐาน ท่านจะนึกถึงบุพการีด้วยความตั้งใจ นึกว่าท่านจะร่วง คิดถึงแม่ คิดถึงพ่อ หรือปู่ ย่า ตา ยาย อย่างนี้เป็นต้น นับประสาอะไรกับเด็กตัวนิดเดียว ชื่อเด็กหญิงทัศนีย์ แม่เป็นโรค มะเร็ง มีศรัทธามั่น ไม่มีใครบอกไม่มีใครเชิญชวนแต่ประการใด เป็นเด็ก ม.๑

โรงเรียนสงวนหญิง จ.สุพรรณบุรี มาปฏิบัติธรรมที่นี่ นักเรียน ม.๑ เท่านั้น
มีความคิดสูง พอนั่งได้ ๓ วัน วันที่ ๔ จะกลับน้ำตาลว่ง “เรียนให้หลวงพ่
ทราบขออยู่ต่อสัก ๗ วันได้ไหม แม่หนูเป็นมะเร็งวาระสุดท้ายต้องตายแน่นอน
หนูยังไม่ได้แทนคุณแม่คุณพ่อเลย แม่ก็จะมาตาย หนูจะอยู่กับใครเล่า” เรา
นี่นะตื่นตันใจจริง ๆ หนูจะอยู่กับป้าก็ไม่เหมือนแม่ นี่แหละท่านฟังแล้วคิดหน้อย
เด็กยังมีความคิด เดียวนี้ คนโตไม่ค่อยคิด เด็กคนนี้พูดลึกซึ้งมาก “หลวงพ่
คะจะอยู่กับใครก็ตามนะคะอยู่อยู่กับพ่อกับแม่ของเราไม่ได้เลย” คำนี้ดีซึ้ง เป็น
ความคิดของเด็กในวัย ม.๑ ชัดเจนที่วัดอัมพวันเมื่อกาลครั้งนั้น ๕-๖ ปีมาแล้ว
นี่แหละขอเจริญพรว่ากรรมฐานให้เกิดปัญญาได้ เด็ก ม.๑ เกิด
ปัญญาใช้ได้แล้ว ...

วันนี้จะชี้แจงเรื่องกรรมฐานกตัญญูตถะเวทิตาธรรมเหมือน ด.ญ.ทัศนีย์
ม.๑ นั้นเห็นชัด คิดถึงแม่แล้ว ถ้าเธอไม่มากับโรงเรียนสงวนหญิงมานั่งกรรมฐาน
แล้ว เธอจะไม่นึกคิดไม่ออกบอกไม่ได้เพราะยังเด็กยังเล็กนัก ยังไม่รู้ว่าคุณค่า
แม่นั้นเป็นประการใด พอเจริญกรรมฐานเข้าซึ้งใจ ร้องให้มาหาหลวงพ่ที่กุ
บอกว่าหลวงพ่ ช่วยหนู พุดมีเหตุผล เราตื่นตันจนน้ำตาลเราแทบจะไหล
ตื่นตันกับเด็กเขาที่รักแม่ของเขาอย่างยอสุดชีวิตจิตใจ ไม่มีผู้อื่นที่จะรักแม่ที่จะ
เอาชีวิตแลกแม่ไว้ได้ หลวงพ่คะหนูนั่งให้มันตายไปเลย เพื่อให้แม่หนูรอด
ถ้าแม่หนูรอดได้หนูยอมตายไปเลย เพื่อให้แม่หนูรอด ถ้าแม่หนูรอดได้หนูยอม
ตายก็ได้ หายากมาก ถึงกับชีวิตแลกกับแม่ได้ ไม่มีที่ไหนแล้ว ท่านบุญการี
ทั้งหลายเอ๋ย กตัญญูตถะเวทิตาธรรมดังเช่นกล่าวแล้ว อาตมายังพุดอยู่เรื่อย
เด็กคนนี้แม่ก็เป็นครูโรงเรียนด้วย

กรรมฐานอุทิศส่วนกุศลช่วยแม่ผูกคอตายขึ้นมาจากรกได้

มีโยมคนหนึ่ง ไม่ต้องออกชื่อรับราชการ ชี.๗ ยังไม่มีครอบครัว อยู่กับแม่ ๒ คน บ้านใหญ่โตแถวบางกะปิ เขาไม่ทราบแม่เขาแท้ที่จริงเป็นน้ำสาว เลี้ยงเขามาตั้งแต่ยังเล็ก ๆ และไม่ทราบว่าพ่ออยู่ที่ไหน แต่ก็รู้ว่าอยู่แถว ๆ ถนนสุขุมวิท พ่อเลิกกับแม่เขาไป เขามานั่งกรรมฐานที่วัดนี้ ๒ ครั้ง ๆ ละ ๗ วัน ลาพักร้อนมาโดยไม่ทราบเหตุการณ์อื่นใดทั้งสิ้น นั่งกรรมฐาน ๗ วัน ครั้งแรกยังไม่มีอะไรเกิดขึ้น ครั้งที่สอง มานั่งกรรมฐานกลับไปได้เรื่องออกมาเลย

แม่ตัวจริงมาเข้าฝัน แต่งนุ่งขาวด้วย มาตอนตี ๓ ตี ๔ มากอดลูกบอกว่า ลูกเอ๋ย แม่ได้ขึ้นจากรกแล้ว นี่แม่ตัวจริงของเจ้า เจ้ารู้ไหมว่าแม่ผูกคอตายที่เตียงที่เจ้านอน แม่ผูกคอตาย ได้ลูกมานั่งเจริญกรรมฐานทำให้แม่ขึ้นมาจากรกได้ อาตมาจับได้หลายรายการแล้ว ถ้าฆ่าตัวตาย ไม่ต้องไปทำบุญให้ ไม่ถึงแน่นอน

บุญสูงสุด คือ บุญจากกรรมฐานแน่นอน คุณโยมคนนี้ก็เล่าให้ฟังต่อไปว่า แม่มากอดลูก บอกว่าแม่จะเล่าความจริงให้ฟัง พ่อเจ้าไปมีเมียใหม่ กลับมาบ้าน น้ำเจ้าเอาปืนขยับยิงพ่อเจ้า พ่อเจ้าจึงเข้าบ้านไม่ได้ น้ำเจ้าดูเป็นผู้ครองสมบัตินี้ ชื่อของน้ำเจ้าทั้งนั้น พ่อเจ้าจึงไม่มาเลย ไปมีภรรยาใหม่ที่ถนนสุขุมวิท **เจ้ามาเจริญกรรมฐาน แม่ขึ้นจากรกแล้ว แม่ลำบากเหลือเกินลูกเอ๋ย เขาก็ทำโทษ ให้ชุดดินชุดทราย กินอาหารก็ไปกินที่กองขยะ ทรมาณอย่างที่สุดลูกเอ๋ย พอเจ้ามาเจริญกรรมฐาน แม่ขึ้นจากรกแล้ว บัดนี้แม่มาบอกขอบคุณขอบใจเจ้า**

นี่ตำรา ได้ที่วัดนี้หลายเจ้า เช่น ตาเล่งฮ่วยผูกคอตาย พระสมภาร

ชื่อหลวงตามด วัดกลางพรหมนคร ผูกคอตายเช่นเดียวกัน เดี่ยวนี้ยังไม่ไปเกิด ยังอยู่ตรงนั้น ไม่มีใครเจริญกรรมฐานให้ บรรดาญาติก็ไม่มีแล้ว โยมคนนี้ก็เล่าต่อไปว่า ลูกเอ๋ย ทอง ๔ เส้น แหวนเพชร ๓ วง แม่ฝากน้ำเจ้าไว้ เขาให้เจ้าหรือยัง และก็ขอให้ลูกไปใช้นี้ให้แม่หน่อยได้ไหม ก่อนตายแม่ไปขอยืมเพื่อนที่โรงเรียนสวนกุหลาบ ๔๘๐ บาท เจ้าเอาไปใช้แทนแม่หน่อยนะ

โยมจำไว้อย่างหนึ่ง เวลาตายรูปร่างอย่างไร เวลาเข้ามาฝันก็รูปร่างเหมือนเดิม ไม่มีแก่ เป็นรูปร่างของเปตวิสัย มีรูปอยู่ที่บ้านเขา เขาก็ไม่รู้ว่า เป็นแม่ของเขา เข้าใจว่าน่าเป็นแม่ เพราะรูปร่างเหมือนกัน พอตกใจตื่นก็ไปปลุกน้ำ บอกว่า แม่เนียเป็นน้ำหนูใช่ไหม น้ำก็ตกใจ เอ๊ะ รู้ได้ยังไง เขาก็เล่าให้ฟัง น้ำน้ำตาร่วงเลย แม่บอกว่า ฝากของน้ำไว้ ยังอยู่ไหม แม่น้ำบอกว่ายังอยู่ ยังไม่ให้เจ้าหรอก เจ้ายังไม่มีครอบครัว

เขาก็लगาน ๑ วัน ไปสืบหาเพื่อนแม่ จนพบและเล่าเรื่องที่แม่ให้ นำเงินมาใช้ เขาบอกว่า หนูไม่ต้องใช้ แม่เจ้าตาย ได้รับพระราชทานเพลิงศพที่วัดโสมนัส แม่ให้อโหสิกรรมแล้ว บอกดวงวิญญาณของแม่เจ้า ไม่เอาโทษ ยกโทษให้เลย เขาโทรมาบอกอาตมา เมื่อวันอาทิตย์ที่แล้วก็มาที่วัด เขาบอกว่า นั่งกรรมฐานให้แม่ทุกวัน นี่เห็นไหม ขอฝากญาติโยมไว้ เวลาใครตายจะอุทิศส่วนกุศล ไม่มีอะไรดีเท่ากรรมฐาน อุทิศให้ได้ผลอย่างสมมาตรปรารถนา จะได้ว่ารู้ว่าจะไปอยู่ที่ไหน

แม่ไม่ได้เตรียมตัวพึ่งตนเอง

กฎแห่งกรรมอีกเรื่องหนึ่งจะเตรียมตัวอย่างไร โยมหญิงคนหนึ่งอยู่ที่
บางระจัน นอนเป็นอัมพาตอยู่คนเดียวช่วยตัวเองไม่ได้ ไปนั่งใกล้ๆ เหม็น
อุจจาระมาก โยมผู้ชายออกไปธุระข้างนอก อาตมาไปธุระแถวนั้นพอดี ก็เลย
แวะไปเยี่ยม ตั้งแต่เข้ายังไม่ได้ทานอะไรเลย สักพักหนึ่งมีรถ BMW วิ่งเข้ามา

จุดที่บ้าน มีคนห้าคนขึ้นมานบนบ้าน อาตมาถามว่า หนูเป็นใคร เขาบอกว่า เป็นลูก เรียนจบปริญญาโทจุฬาฯ

อาตมาถามอีกว่า “หนูจะไปไหนคะ”

เขาตอบว่า “จะไปอยุธยา แต่แวะมาหาแม่ก่อน จะมาบอกแม่ว่า เดือนหน้าจะมาขอเงินสี่หมื่นบาท จะพิมพ์วิทยานิพนธ์”

อาตมาเลยบอกว่า “หนูมาก็ดีแล้ว หนูเป็นลูกใช้ใหม่ ช่วยซักผ้าให้แม่หน่อย อูจะแวะเต็มไปหมด แม่ยังไม่ได้ทานข้าวเลย หนูช่วยก่อน”

เขาบอกว่า “ไม่ได้หรอกค่ะหลวงพ่อ หนูจะรีบไปเผาศพที่อยุธยา”

อาตมาถามว่า “คนที่อยุธยาเป็นอะไรกับเธอ”

เขาบอกว่า “เป็นญาติของเพื่อน”

อาตมาจึงว่า “นี่แม่ของเธออะไร” แม่ร้องไห้เลย อาตมาจึงบอกว่า “หนูนั่งคุยกับหลวงพ่อสักห้านาทีได้ไหม นี่ถ้าเป็นแม่ของหลวงพ่อ จะซักผ้าให้เดี๋ยวนี้ มีวินัยอนุญาต แต่นี่ไม่ใช่แม่ของเรา เป็นแม่เธอนะ เธอทำเธอก็ได้บุญ”

เขาบอกว่า “ไม่ได้ค่ะ จะรีบไป”

แม่ร้องไห้เลย บอกว่า “หลวงพ่อกะ คนนี้ หมดนาไป ๔-๕ แปลงแล้ว จะมาเอาอีกแปลงหนึ่งแล้ว รถ BMW ยังส่งไม่หมดเลย” นี่จะเตรียมตัว ตรงไหนกันแน่ โยมคนนี้ได้เตรียมอะไรเลย

อาตมาถามว่า “โยมมีแม่ไหม”

เขาก็ตอบว่า “แม่ตาย แม่เป็นอัมพาตตาย”

อาตมาถามอีกว่า “โยมเคยซักผ้าให้แม่ไหม”

เขาร้องไห้ทันที บอกว่า “ไม่เคย” ไปอยู่กับยายคนละตำบล แม่ไม่สบายก็มาเยี่ยมแล้วก็ไป ไม่เคยอยู่ปฏิบัติแม่

พอมาถึงตัวเองก็เป็นอย่างนี้แหละหนอ ไม่ได้เตรียมตัวเลย ไม่เคยเจริญกุลสาวนา ไม่เคยสวดมนต์ไหว้พระ ไม่เคยปฏิบัติกรรมฐานแต่ประการใด จึงเป็นดังที่กล่าวมา การเตรียมตัวนี้ต้องเจริญกุลสาวนา ถึงจะรู้กฎแห่งกรรมจากการกระทำ ถึงจะแก้ปัญหาชีวิตได้อย่างแน่นอน ในที่สุดคนที่จบปริญญาโท ไปต่อปริญญาเอกไม่ได้ นาก็หมด บ้านใหญ่โตมโหฬาร ไม่เคยกลับมาช่วยพ่อแม่แต่ประการใด พ่อแม่ต้องขายเอาเงินแจกลูกไป นี่เป็นกฎแห่งกรรม

ขอเจริญพรทุกคนว่า เราต้องพึ่งตนเองช่วยตัวเอง เตรียมตัวก่อนตายเสีย เตรียมสวดมนต์ภาวนา พาหุงมหากาฯ แล้วเจริญพระกรรมฐาน กรรมฐานแปลว่าการกระทำให้ฐานะดี ทำให้จิตใจเบิกบาน ทำให้อายุยืน ทำให้ไม่หลงทาง จะมีจิตเป็นกุศล ได้ผลอนันต์ เป็นหลักฐานสำคัญในชีวิตต่อไป ณ โอกาสข้างหน้าแน่ ขอเจริญพรว่าไม่มีทางอื่น นอกเหนือจากกรรมฐานเท่านั้น กรรมฐานแก้กรรมได้แน่ ถ้าท่านทำได้

คนไม่พูดกับพ่อแม่ นั่งกรรมฐานร้อยปี ก็ไม่ได้อะไร

คนไม่พูดกับพ่อแม่ นั่งกรรมฐานร้อยปี ก็ไม่ได้อะไร ถ้าไม่ขอโหสิกรรม ขอโหสิกรรม ที่คิดไม่ดีกับพ่อแม่ คิดไม่ดีกับครูบาอาจารย์ คิดไม่ดีกับพี่ ๆ น้อง ๆ จะไม่เอาอีกแล้ว เอาจ้ำไปขันหนึ่ง เอาดอกมะลิโรย กายกัมมัง วจีกัมมัง มโนกัมมัง โยโทโส อันว่าโทษทัณฑ์ใด ความผิดอันใด ที่ข้าพเจ้าพลั้งเผลอสติไป ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี ทั้งต่อหน้าและลับหลัง ขอให้คุณพ่อ

คุณแม่ คุณปู่คุณย่า คุณตาคุณยาย คุณพี่คุณน้อง อโหสิกรรมให้ด้วย แล้ว
เอาน้ำรดมือรดเท้า

พ่อเมาเหล้า เมากัญชา เล่นการพนัน แม่เล่นหวย

หลวงพ่อสอนอย่างไร

“หนามแหลมใครเสี้ยม มะนาวกลมเกลี้ยงใครไปกลิ้ง” เด็กประถม
๔ พ่อเมาเหล้า เมากัญชา เล่นการพนัน แม่เล่นหวย ปัจจุบันเป็นดอกเตอร์
อยู่อเมริกา หลวงพ่อสอนครั้งเดียวจำได้ บอกวันเกิด หนูชื่อชนม ๒ ห่อ เรียก
พ่อแม่นั่งคู่กัน แล้วกราบพระลูกนะ แล้วก็บอกพ่อแม่ว่า ความผิดอันใดที่ลูก
พลั้งเผลอ ด้วยกาย วาจา ใจ ที่คิดไม่ดีต่อคุณพ่อคุณแม่ ขอให้คุณพ่อคุณแม่
อโหสิกรรมให้ แล้วล้างเท้าให้พ่อแม่ ลูกไม่มีสตางค์ ลูกซื้อขนมมา ๒ ห่อ ให้
แม่ก่อน ๑ ห่อ เพราะคุณแม่ท้องมา แล้วจึงให้พ่ออีก ๑ ห่อ ลูกขอปฏิญาณตน
ว่า ลูกขอเป็นลูกที่ดีของคุณแม่ แล้วจะเป็นศิษย์ที่ดีของครูบาอาจารย์ ลูกจะ
ไม่ทำให้พ่อแม่ผิดหวัง... พ่อฟังแล้วน้ำตาาร่วงสร้างมา ส่วนแม่ก็ร้องไห้เลย
พ่อแม่ก็ให้สัญญา กับลูกเลิกอบายมุขทั้งหมด

๖. กตัญญู และอกตัญญู

ถ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่แล้วช่วยทางบ้าน
ถือว่ากตัญญูหรือยัง

ช่วยทางบ้านเฉย ๆ ก็เรียกว่ากตัญญู กตัญญูต้องเป็นอย่างนี้ก่อน กตัญญูแปลว่ารู้พระคุณของบิดามารดาหนูเป็นเด็กดีตั้งใจเรียนหนังสือดีและก็เชื่อฟังถ้อยคำของพ่อแม่ และพ่อแม่ทำอะไรก็ช่วยเหลือ เขาเรียกว่ากตัญญูเบื้องต้น เป็นพื้นฐานของคนดี สัญลักษณ์ของคนดีมีกตัญญู คนที่มีสัญลักษณ์ไม่ดี จะไม่มีความกตัญญู ไม่นึกถึงบุญคุณของพ่อแม่

คนที่มีกตัญญู ต้องรู้บุญคุณคน รู้พระคุณของสัตว์ที่เลี้ยงไว้ จะไปฆ่ามันไม่ได้ รู้บุญคุณของบ้านเกิดเมืองนอนชาติภูมิมาตุภูมิของตน รู้พระคุณของเครื่องอุปกรณ์ใช้สอยที่พ่อแม่หามาให้ รวมทั้งที่อยู่ที่เราเรียน ไปหาอะไรมา ต้องเก็บหอมรอมริบไว้ ต้องรู้พระคุณ มือสอง เท้าสอง สมอหนึ่ง ที่พ่อแม่ให้เรา มา คือพ่อแม่ให้หัวใจ แม่ให้น้ำเลือดน้ำเหลือง เป็นตัวเรา มา หนูต้องสร้าง ความดีไป อย่างนี้ เรียกว่ากตัญญูทุกเวที เรียกว่าสนองพระคุณ

กตัญญูแปลว่ารู้พระคุณ กตเวทีแปลว่าสนองพระคุณ ต่อบิดามารดา

รู้ว่าคุณที่พ่อแม่หาให้ พ่อแม่ต้องการให้หนูเรียนหนังสือให้เก่ง ต้องเชื่อพ่อแม่ พ่อแม่ว่าอย่าเถียงเถียงพ่อแม่ไม่ได้ บางคนเถียงพ่อแม่ด่าพ่อแม่ ถือว่าไม่กตัญญู ท่านเลี้ยงเรามา ต้องช่วยเหลือท่าน ต้องไปมาลาไหว้ด้วย บอกกับเพื่อนของหนูด้วย ไปโรงเรียนต้องไหว้พ่อแม่ ๓ คน ถึงจะเป็นคนที่กตัญญูต่อพ่อแม่ และไปลามาไหว้ คือไปไหน ๆ ก็ต้องลา มาก็ต้องไหว้ พ่อแม่ว่าได้มาแล้ว อย่างนี้ถึงจะเรียกได้ว่าสนองพระคุณ ต่อพ่อแม่ ขอเจริญพรอย่างนี้นะ หนูนะ

อกตัญญู กตัญญูคืออะไร การบูชาคุณพ่อแม่ บูชาอย่างไร

อกตัญญูเรียกว่าทำลายพ่อแม่ ทำลายน้ำใจอย่างเลวร้าย ที่พ่อแม่สอนให้ไปทำให้ดีกลับไปทำความชั่ว จะตรงกันข้ามกับพ่อแม่ และก็ไม่ได้สนใจต่อพ่อแม่เลย ทำลายพ่อแม่ตลอดรายการ คิดไม่ดีต่อพ่อแม่ก็เรียกว่าอกตัญญู

กตัญญูแปลว่าอะไร กตัญญูแปลว่ารู้พระคุณท่าน กตเวทิต์แปลว่าสนองพระคุณท่าน นี่เราไปอยู่ไกล ได้แต่กตัญญูเฉย ๆ รู้พระคุณท่าน คุณพ่อคุณแม่มีพระคุณต่อเรามากเหลือเกิน แต่ไม่มีกตเวทิต์ อามิสบูชา ปฏิบัติบูชา

• **อามิสบูชาแปลว่าอะไร** ผ้าผ่อนท่อนสไบ หยกยารักษาโรค ให้แก่ท่าน เรียกว่า กตเวทิต์

• **ปฏิบัติบูชา** พ่อแม่ไม่มีทาน ให้มีทาน พ่อแม่ไม่มีศีล ให้มีศีล พ่อแม่ไม่มีภาวนา ให้ท่านสวดมนต์ภาวนา นี่เรียกว่าปฏิบัติบูชา อย่างสูงยิ่ง

ปฏิบัติบูชา ไม่ทำลายน้ำใจพ่อแม่ พ่อแม่ไม่ชอบอะไรอย่าปฏิบัติ ถ้าเราปฏิบัติขัดคอพ่อแม่ พ่อแม่เสียใจน้ำไหลออกตาเพราะลูก อย่างนี้ขาดกตเวทียอกตัญญูนั้นเป็นอีกอย่างหนึ่ง คือทำลายอย่างร้ายแรง ทำลายพ่อแม่แทบจะทำร้ายพ่อแม่เลย มันคนละอย่างกัน แต่ที่นี้เราย้ายครอบครัวไปแล้วไปมีสามีภรรยามีลูกมีเต้า เราก็ไม่สามารถจะมาปฏิบัติพ่อแม่ได้ ย่อมเป็นธรรมดา แต่ขาดกตเวทียอกตัญญูรู้พระคุณ แต่ขาดกตเวทียที่จะมาปฏิบัติท่านเจ็บไข้ที่ไม่มีโอกาสจะมา อย่างนี้ออย่างหนึ่ง ถ้าเราไปเรียนนี้ออย่างหนึ่ง เราเลยบอกเขาว่าเรื่องตายไว้ก่อน ไม่ต้องบอกลูกที่กำลังสอบ ถ้าลูกมาแล้วค่อยบอก

แยกครอบครัวไปแล้วไม่มีเวลามาดูพ่อแม่ยามเจ็บป่วย

อกตัญญูหรือไม่

ต้องยกตัวอย่างก่อนว่าเราเป็นนักเรียนนักศึกษา ไปอยู่ต่างประเทศ ไกลแสนไกล กำลังไปเรียนหนังสือ กำลังสอบบ้าง อะไรบ้าง คุณพ่อคุณแม่ป่วย หรือเราไม่สามารถมาดูแล อย่างนั้น ก็ไม่ใช่เป็นคนอกตัญญู แต่ไม่ได้มาปฏิบัติเพราะเราเรียนหนังสือ พ่อแม่ส่งเราไปเรียนหนังสือ อยู่ไกลแสนไกล โดยมติของหลวงตา ขนาดเขากำลังสอบ พ่อแม่ตาย เขาจะรีบโทรให้กลับมา กำลังสอบปริญญาเอก มีตัวอย่างอยู่ที่สิงห์บุรี ถ้าบอกก็ต้องเสียเวลาสอบ แต่แค่พ่อตายเขามาก็ช่วยอะไรไม่ได้ ต้องเสียค่าเครื่องบิน ต้องมาอยู่หลายวัน ต้องไปปิ่นหน้าถึงจะจบ ปีนี้จะจบแล้ว เลยเราก็มีมติว่า ให้เก็บศพพ่อเอาไว้ก่อน มาที่ช่วยอะไรไม่ได้หรอก ตายแล้วนี่ สมมุติรถลูกจนกว่าจะจบปริญญาเอก กลับมา แล้วทำศพให้แกพ่ออย่างดี อย่างนี้ก็ไม่มีปัญหาอื่น ส่วนแยกครอบครัวไปเลย แยกครอบครัวไปอยู่ต่างประเทศ อยู่ไกล แสนไกล แต่ไม่สามารถจะมาปฏิบัติพ่อแม่ได้ พ่อแม่ก็เฒ่าชะแรแก่ชรา เราก็ไปมีบุตรธิดา เราก็ไม่มีโอกาสมาดูพ่อแม่ นานๆ ทีหลายปีหน ก็ไม่ใช่เป็นลูกอกตัญญู อกตัญญูอย่างหนึ่ง กตัญญูอย่างหนึ่ง มันคนละอย่างกัน บางคนไปอยู่จนกระทั่งลูกเป็นหนุ่ม เป็นสาว ไม่เคยมาหาพ่อแม่เลย ขาดธรรมาศัย แต่ไม่ใช่เป็นลูกอกตัญญู

ลูกกรฟีกัดนิ้วเข้าวัดทนไม่ได้

สาธุชนทั่วโลกจะทำเหมือนกันไม่ได้เพราะนานาจิตตัง ต่างเวรต่างกรรม กันมา **บางคนมาจากนรกมาเกิดในโลกมนุษย์ไม่สามารถเจริญกรรมฐานได้** เข้าวัดก็เดินผ่านไปผ่านมาเพราะกรรมมันบังจิตใจ คือทรี ทรพา ออกตัณญา ต่อพ่อแม่ตลอดมา คนประเภทนี้จะเจริญกรรมฐานไม่ได้ ถ้าเจริญกรรมฐาน ต้องออกแตกตาย เพราะคิดไม่ดีกับพ่อแม่ คิดจะฆ่าพ่อแม่

เมื่อเร็ว ๆ นี้ฆ่าพ่อตาย บอกให้มาเจริญกรรมฐานมันร้อนหมด พ่อ เข้าวัดทนไม่ได้ต้องเอารถออกไป นี่เรื่องจริงที่วัดนี้ ฆ่าพ่อตาย แล้วแม่เขา สงสารลูกเขา อุตส่าห์พาลูกมาจะเจริญกรรมฐาน นี่โยมเห็นไหมกรรมมันบัง ร้อน พอรถมาถึงวัดอัมพวันเข้าวัดไม่ได้ ร้อนหมดเลย ปวดหัวเข้าไม่ได้ แม่นึก ว่าผีพ่อสิงเลยเข้ามาบอกอาตมาว่า หลวงพ่อช่วยดูลูกชายสิผีพ่อเข้าสิงไหม เปล่าเลยเวรกรรมมันตามสนอง ปีตุฆาต มาตุฆาต ห้ามสวรรค์ ห้ามนิพพาน **นี่ฆ่าพ่อขอฝากไว้ทำกรรมฐานไม่ได้แน่** เลยกัต้องหันรถกลับนี่เรื่องจริงที่ วัดนี้ ผ่านมาสิบกว่าวันมานี้เอง คนประเภทนี้ไปสวรรค์ไปนิพพานไม่ได้

๗. ข้อห้าม

พ่อแม่ตั้งชื่อให้อย่าเปลี่ยน

ในโอกาสต่อมาก็ผูกพันกับหลวงพ่อดมาก เรายกถึงหลวงพ่อดเมื่อไรเราจะสดขึ้นเมื่อนั้น หลวงพ่อดบอกว่าการตั้งชื่อนี้ ถ้าพ่อแม่ตั้งให้อย่าเปลี่ยน ครูบาอาจารย์ตั้งให้อย่าเปลี่ยน บอกว่าชื่อไม่ดี ไม่จริง ชื่อนั้นไม่มีลักษณะบอก คนไม่ดีเอง มีคนบอกให้หลวงพ่อดตั้งชื่อ เธอชื่ออะไร ชื่อดีมันก็ดีอยู่แล้ว เธอสีแดงหรือสีดำ ทำให้เป็นสีขาวหน่อยได้ไหม อย่าเปลี่ยนเพราะแม่ตั้งให้ ชื่อนั้นเป็นนามสมมติ สมมตินามแทนชื่อ สมมติว่าชื่อพระภิกษุจรัญ ดีหรือไม่ดีไม่ใช่ชื่อจรัญ ดีอยู่ที่ทำดี ถ้าผู้หญิงกับผู้ชายมา อาตมาดูผู้หญิงคนเดียวก็รู้ ถ้าโยมมีลูกสาวไม่ต้องไปหาหมอดูว่าจะเป็นเนื้อคู่กันไหม ถ้าลูกสาวของเราได้ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ได้สามีดีหมด จำไว้อย่าไปหาหมอดูให้โง่ วันได้เดือนถึงแล้วก็แต่งงาน โง่ที่สุด จิตใจเข้ากันได้ไหม เห็นอกเห็นใจกันไหม ดูตรงนี้ซิ

ปู่ย่าตายาย พ่อแม่สั่งสอนตักเตือน ต้องรับฟัง ต้องยอมรับ

จึงฝากข้อคิดนี้ไว้ด้วย ว่าอย่าเผลอ อย่าประมาท อย่าเอาแต่ฉาบฉวย อย่าเอาแต่สำร่ายตัว ให้มีความอดทน คนโบราณอย่าง โยมหมั่น โยมผัน ท่านกล่าวสอนไว้ดีนะว่า “ปู่ย่า ตายายจะสั่งสอนตักเตือน ต้องนิง” ต้องนิงถึง หลวงพ่อนิง หลวงพ่อทน หลวงพ่อทน หลวงพ่อนิง ตาตุ หูฟัง ปากนิง ตีนต้อง รีบวิ่ง มือทำแต่ความดี จะได้มีปัญญา แต่เด็กเดี๋ยวนี้ไม่ค่อยเอา ถูกว่ากล่าว ตักเตือนก็โกรธ คนโบราณสอนไว้ว่า พ่อแม่ตักเตือนต้องนิง ต้องดูซิภาพ ต้องรับฟัง ต้องยอมรับ ด้วยความจำนนและเหตุผลในตน

คนโบราณได้สร้างคุณงามความดีให้กับลูก สร้างความถูกต้องให้กับหลานดังนี้ ลงทุนสร้างคุณงามความดี อดทนต่อความลำบากได้ทุกประการ ผิดกับคนในสมัยนี้ สร้างความชั่วไว้ใจใจ ชอบลงทุน กินสบาย นอนสบาย เหลือเกิน นอนตื่นสาย หน่ายทำกิน หนี้เงินน้อย ต้องคอยวาสนาให้มาหาเอง ไม่เหมือนคนโบราณที่เขาต้องวิ่งไปหาวาสนาคือ ทำ มือสอง เท้าสอง สมอหนึ่ง **เป็นที่พึ่ง** กินข้าวต้มกับหัวไชโป้ว ปลาทุตัวเดียว ไข่ลูกเดียว ก็กินได้ คนเดี๋ยวนี้กินไม่ได้ คนโบราณที่สร้างคุณงามความดี ลงทุนความลำบากได้ทุกประการ

ลูกหลานอย่าไปลักเงินพ่อแม่ ตายาย

ขอเตือนท่านทั้งหลายสอนลูกสอนหลานอย่าไปลักเงินลักทองพ่อแม่ ถึงจะเป็นปู่ย่า ตากับยายบ้านเดียวกันก็ลักไม่ได้ ถ้าเราไม่ได้ขออนุญาต

จะเป็นบาปเป็นกรรมอย่างใหญ่หลวง ลักพ่อลักแม่ลักปู่ย่าตายาย อย่าคิดว่าไม่บาป นั้นแหละบาปร้ายแรง ๒ คุณเลยนะ เห็นทันตา จะเอาของพ่อแม่ปู่ย่าตายายก็ต้องขออนุญาตท่านก่อน ถ้าท่านให้ค่อยเอาไป ได้กับตัวอาตมาเลย ถูกฟ้าผ่าดังที่สาบานไว้อย่างนี้เป็นต้น ท่านทั้งหลายอย่าไปลองกัน สอนลูกสอนหลานไว้ให้ได้ จะได้ไม่เสียใจ

หนูอย่าเถียงพ่อแม่ อย่าคิดไม่ดีกับพ่อแม่จะเป็นบาป

เรียนหนังสือไม่เก่ง

อาตมาถึงสอนเด็กที่มาอบรม หนูอย่าเถียงพ่อแม่เถียงแม่นะ เพียงแต่คิดไม่ดีกับพ่อแม่ก็บาปนะ หนูจะเรียนหนังสือไม่เก่ง เพียงแต่คิดนะไม่ใช่กฎหมาย อย่างกฎหมาย หมายความว่าต้องมีใจทักจำเลย มีผู้กระทำให้มีคนฟ้อง และได้กระทำไปแล้วด้วย กฎหมายจึงบังคับคดีนั้นได้ แต่เรื่องธรรมะเรื่องกรรมนี้ ไม่ต้องมีใครบังคับ ตัวเองมีเจตนาเป็นอกุศลกรรมเกิดขึ้น แค่นี้ไม่ดีก็เป็นกรรมแก่ตัวเองแล้ว

เสียงกายเสียงใจพ่อแม่

มรดกของดีที่พ่อแม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ให้มาอย่าทำลาย

ของดี ของ ปู่ ย่า ตา ยาย อย่าไปทำลายเลย ของพ่อแม่อย่าไปทำลายนะ โยมมีกรรมฐาน มีทรัพย์ มีชื่อเสียง ความรัก บุญทรัพย์ บุญชื่อเสียง ความรักของพ่อแม่ได้ เงินจะไหลนองทองจะไหลมา..... พ่อแม่ให้อะไรเอาไว้ก่อน อย่าไปทำลายเสีย ถึงจะเป็นถ้วยพ่อแม่ให้มา ก็ไว้เป็นที่ระลึกก็ยังดีอย่าเอาไปทิ้งขว้างฯ

๘. ประเพณี

สงกรานต์ปีใหม่ไทยไปหาพ่อแม่

การทำสงกรานต์ ทำพิธีกรรม เราจากนะโมนี้แหละ เราจากพ่อจากแม่ไปมีครอบครัว พอถึงปีใหม่ เราก็กลับมายังบ้านเรือนของตน เลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่ เปลี่ยนผ้าผ่อนท่อนสะไบให้พ่อแม่ แล้วการรดน้ำดำหัวหมายความว่าอะไร มีมาจากนครศรีธรรมราชก่อน คือ นะโมนี้แหละ ทำเหมือนกัน แต่เราคิดว่าดำหัวเป็นคนภาคเหนือ ไม่ใช่เลยนะ ดำหัวนี้มีความหมาย

รดน้ำดำหัว หัวตัวนี้แปลว่าหัวปัญญา แม่ให้มือ ๒ เท้า ๒ สมอง ๑ เป็นที่พึ่งแห่งปัญญา เรียกว่าหัว ก็ไปหาที่ปรึกษาของพ่อแม่ อย่าทิ้งพ่อแม่ ไม่ได้ทิ้งครูบาอาจารย์ และ**ขอกายกรรม วชิกรรม มโนกรรม โยโธโส อันว่าโทษอันใด ความผิดอันใดที่ข้าพเจ้าได้พลั้งเผลอสติไป ด้วยกาย วาจา จิต ต่อหน้าก็ดี ลับหลังก็ดี ต่อบิดามารดา ต่อปู่ย่าตายาย ไปรด ได้อโหสิกรรมให้แก่ลูกหลานด้วยเจ้าคะ แล้วกราบเลย** แล้วค่อยอาบน้ำ เปลี่ยนผ้าให้ท่าน แล้วท่านมีอะไรท่านจะได้สอนเรา เรียกว่าดำหัว รดน้ำให้ท่านท่านจะดำหัวให้เรา คือหัวปัญญา ให้ลูกเพิ่มปัญญา ให้ลูกมีสติปัญญา เหมือนเดิม จะได้ถามลูกหลานว่า ตั้งแต่แยกครอบครัวไปกิจการดีไหม การ

งานดีไหม ลูกเรียนหนังสือเก่งไหม ท่านจะถามอย่างนี้ เรียกว่าคำหวั ต้อง
การจะให้เป็นทีปรีกษา ร้อนแดดที่แผดเผา ต้องหลบเข้าเฝ้าปรีกษา ร้อนรัก
หนักอุรา สีวาจะววยปราณ จะไปพึ่งใคร เขาต้องการตรงนี้นะ

การสงฆ์น้ำพระเหมือนกัน บางแห่งอาตมาไปเห็น บาปมาก ไปสาด
น้ำในวัด เอาสายยางไปเสียบประปาของวัดแล้วสาดน้ำกันในวัด วังกันเกรียว
กราว อย่าทำเลย บาปกรรมนะ เอน้ำพระไปใช้ วันสงกรานต์นี้เขายังต้อง
ขนดินขนทรายไปวัด ขนน้ำเข้าวัด เดียวนี้ขนออกจากวัด ขายดินวัดด้วย
เดี๋ยวนี้มีแต่บาปกันไม่มีบุญเลย ไร้บุญวาสนา นี่ก็ใกล้ประเพณีสงกรานต์แล้ว

ก็ขอฝากญาติโยมพุทธบริษัททั้งหลายให้ยึดถือประเพณีไทยไว้ด้วย ธรรมเนียมไทย ประเพณีไทย วัฒนธรรมไทย อย่าทิ้งได้ไหม อย่าไปสาดน้ำกลางถนน เป็นบาป อย่าไปสาดรถยนต์เขา อย่ายิงปืนในวัด อย่าจุดพลุจุดประทัดในวัด

วันสงกรานต์ไปรายงานกิจการให้พ่อแม่ทราบ

โอกาสอำนวยให้ท่านแล้ว ระยะเวลาในมหาสงกรานต์ เขาหยุดงานกัน บางท่านก็ไปเที่ยว น่าจะไปสงกรานต์บิฑามารดา ตามประเพณีพระพุทธศาสนา จะจากบ้านเมืองไปไกลอยู่ถึงสหรัฐอเมริกาหรืออยู่ประเทศใดก็ตาม ถึงเวลามหาสงกรานต์มารายงานให้พ่อแม่ทราบว่า กิจการของลูกนี้ได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์ประการใด นี่คือจุดมุ่งหมายของสงกรานต์

คนรุ่นใหม่ไม่ซึ่งในสพระธรรม สงกรานต์ไปเที่ยวสาดน้ำกันเป็นบาป เป็นกรรม ไม่น่าจะทำ คนที่รู้จักจริงเขาจะไปหาพ่อแม่บอญ่าตายายของเขา ยามตรุษจีน สารทจีน บางคนไม่ไปเที่ยว มาเจริญกรรมฐาน ได้เงินตะเอยก็เก็บไว้เป็นทุน ก็จะได้ประโยชน์แก่ตัวเขาเอง ทุกคนได้ประโยชน์ไม่เหมือนกัน

๙. ความสุข

ความสุขของพ่อแม่และความสุขของลูก

พ่อแม่มีความสุขกับลูก มีความหวังจะให้ลูกเรียนหนังสือเก่งว่านอน
สอนง่าย ไปลามาไหว้ อ่อนน้อมถ่อมตน ปากหวานตัวอ่อน มือเป็นหงอน
นั่นแหละพ่อแม่จะเกิดความสุข เอาอย่างนี้ก่อน

ลูกจะเกิดความสุขตรงไหน เกิดความสุขจากพ่อแม่ รักลูกคิดปลูกฝัง
ลูกตั้งตนฝึกการศึกษาให้ลูกได้ดีมีวิชา ให้ลูกตั้งตนเป็นคนดี นี่จุดหมายอันนั้น
นั่นแหละความสุขอันสำคัญยิ่ง

๑๐. การบวช

บวชเณรให้แม่ บวชพระให้พ่อ

โบราณท่านพูดไว้ บวชเณรให้แม่ บวชพระให้พ่อ เขาพูดกันอย่างนั้น เรามานึกดูว่าทำไมหนอบวชเณรจึงให้แม่ บวชพระให้พ่อ เราจะเห็นล้านนาไทย มีลูกแก้วลูกขวัญตัวเล็ก ๆ น้อย ๆ ปู่ย่าตายาย รับมิ่งชิงขวัญ ลูกเกิดมาเป็นชาย เขาเรียกลูกแก้วลูกขวัญ ลูกที่จะดำรงวงศ์ตระกูลต่อไป

บรรพชาเป็นสามเณรล้านนาไทย เขาจะแห่รอบบ้าน ชีคอแต่งตัวเหมือนเทวดา ว่าบ้านนี้มีชายโสหา ลูกดีมีปัญญา ลูกแก้วลูกขวัญ แห่กันรอบหมู่บ้านของตน เข้ามาวัดแห่มา ญาติวงศ์พงศามากมายเป็นการรับมิ่งชิงขวัญ ว่าลูกแก้วลูกขวัญยังเด็กเล็กนัก มาบรรพชาเป็นสามเณร คนแก่คนเฒ่าก็มารับมิ่งชิงขวัญ เทียบอายุศรีขึ้นหลัก ดอกไม้นานาชนิด และเอาด้ายสายสิญจน์ มาผูกมือลูกหลานรับมิ่งชิงขวัญ เรียกสามเณรแก้ว สามเณรขวัญ จะดำรงวงศ์ตระกูลเขาต่อไป

นี่แหละพ่อแม่ครั้งโบราณรักลูกอย่างนี้ เขาก็ต้องให้ลูกดีตั้งแต่ลูกหัวเท่ากำปั้นเล็ก ๆ ไม่ใช่มาวิ่งเล่นกันนะพ่อเณร วันนี้เขามาเล่าเองนะ เขามาดูเห็นเณรเขาดีใจ ยังไม่ทันบวชได้ก็วันเลยเรียบร้อย หลวงพ่อดีใจมากตรึงนี้

นำศรัทธาของประชาชน มาเห็นพ่อเณรพ่อพระเรียบร้อย

ลูกบวชพ่อแม่ตื่นตัวใจ

พ่อได้ทราบว่าคุณเณรดี ขยันดี เรียนหนังสือดี บวชแล้วได้ดี พ่อแม่ตื่นตัวน้ำตาไหล ดีใจมาก

ปีที่แล้ว พ่อแม่ของพ่อเณรมานั่งฟังพระ ลูกเณรของเขาเป็นองค์กาฬพัฑฒินา น้ำตาาร่วง สะอึกสะอื้นเลย อาตมาถามว่า “โยม เป็นอะไร ผีเข้าหรือ”

เขาบอกว่า “ไอ้โฮ! หลวงพ่อเอ๋ย ฉันไม่รู้เลยว่าลูกเณรฉันสวด ยถาพัฑฒินา ได้ ฉันตื่นตัวใจมาก” อย่างนี้พ่อแม่ได้ พลอยได้กับลูก อย่างนั้นะ พ่อเณร พ่อพระ สนใจศรัทธาเชื่อมั่นด้วยตนเอง อดทนต่อสู้ด้วยตนเองแล้ว รับรองโยมของพ่อเณรตื่นตัวใจ สมัยก่อน พ่อแม่เขาทำบุญจะจ้างดูแต่ลูกเณรของเขาเท่านั้น นี่แหละบวชแทนคุณอันหนึ่ง เห็นผ้าเหลืองขึ้นก็ชื่นใจ

ภิกษุสาวกที่รัก พ่อแม่เห็นภิกษุสร้างคุณดีอุทิศส่วนกุศลให้บิดามารดา โยมพ่อโยมแม่มาชื่นใจ ตรงนี้เป็นผลได้ด้วยการบวช พ่อแม่จะดีใจอย่างลึกซึ้ง

เลี้ยงกายเลี้ยงใจพ่อแม่

ลูกบวชถึงพ่อแม่เข้าวัด

เมื่อ ๓๐ ปีมาแล้ว คนข้างวัดอัมพวันนี่ เอาลูกมาบวช พ่อแม่ไม่เคยทำบุญ หาแต่ปลา ดักปลาไหลบ้าง พอลูกบวชเข้าก็จึงพ่อแม่เข้าวัดได้ พ่อแม่ตอนแรกก็เงินไม่เคยดักบาตรก็ได้ดักบาตร ไม่เคยทำบุญก็ได้ทำบุญ ตรงนี้เป็นผลพลอยได้ข้อหนึ่งของพ่อพระพ่อแม่ ลูกเณรลูกพระพระภิกษุ nun ะ เราช่วยพ่อแม่ได้มาก ช่วยพ่อแม่ให้หายจากตกรอกได้

พุทฺทนิ้งบวชแทนคุณพ่อแม่ได้ด้วยกรรมฐาน

บวชแทนคุณแม่ได้ ค่าน้ำนมแม่ได้คือโยมผู้หญิง สามารถจะปฏิบัติ ไตรสิกขา ๓ ได้ครบ ไม่ต้องไปรังเกียจ แล้วจะไม่มองเห็นอื่น ได้ผลอย่างศีล สมาธิ ปัญญา จะคิดถึงแม่ ค่าน้ำนมแม่ให้แม่ ถ้าแม่ตายจากโลกไปแล้วจะได้ไปสวรรค์ จะไม่ลงนรกอีกต่อไป เหมือนหญิงสองร่างนางสองชาติ ก็ขึ้นจากนรกได้ก็เพราะกรรมฐานนะ

ขอฝากไว้ แทนคุณพ่อแม่ได้ โดยไม่ต้องเสียใจ เป็นผู้หญิงดีกว่ามาบวชนุ่งเหลืองแล้วไม่ทำปฏิบัติ และรับรองได้เลยจะแทนคุณน้ามนแม่ได้ยังไง ถ้าปฏิบัติกรรมฐานได้จะรู้คุณค่า น้ำพระคุณของแม่ น้ำใจของพ่อ รู้แน่ ๆ คือตัวเรา หัวใจของพ่อ น้ำเลือดน้ำเหลืองของแม่ สร้างความดีเด่นเห็นชัดขึ้นมา นั่นแหละใช้ค่าน้ำนมแม่ได้ โยมเป็นสาวเป็นแฉ่ หรือเป็นคนแก่ผู้สูงอายุ พ่อแม่ล้มหายตายจากไปแล้วทุกคนด้วยก็ตาม สามารถจะติดตามผลไปช่วยแม่ที่ตกนรกได้ ไปช่วยพ่อที่ลงนรกได้ พ่อแม่ยังเจ็บระทวยป่วยไข้ ก็ขอให้หายวันหายคืนฟื้นคืนมาอยู่กับลูกหลานต่อไป

หนังสือแนะนำ (ฉบับครอบครัว)
ตามแนวคำสอนของ พระธรรมสิงหบุราจารย์ (หลวงพ่อดุริส ฐิตฺตโม)

ทำดีให้ลูกดู

พ่อแม่ที่ดี สร้างความดีให้ลูกดู ทำลูกดีกับหลาน
พ่อแม่ที่ดี รักลูกให้ลูกวิธี ทำความดีให้ลูกดู

เลี้ยงกายเลี้ยงใจพ่อแม่

ลูกเรีงนเก่ง ว่านอนสอนง่าย ไปคาามาไหว
อ่อนน้อมก่อนมทน ปากหวานตัวอ่อน นือเป็นหงอน
นั่นแหละ พ่อแม่มีความสุขแล้ว

สามิภรรจาดูทุกผู้ดูจาก

ภรรจาเห็นใจสามิ สามิเห็นใจภรรจาดูกันนืออะไร
ก็ทุกผู้ดูจากร่วมกัน สามัคคี
กันนือครอบครัว รับรองท่าน
จะอยู่กันจนกระทั่งต่างจากกัน

หนังสือเลี้ยงกายเลี้ยงใจพ่อแม่

ISBN : 978-616-90613-1-1

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : มิถุนายน ๒๕๕๓

จำนวนพิมพ์ : ๗,๐๐๐ เล่ม

ราคา : ๕๙ บาท

ข้อมูลอ้างอิง : www.jarun.org

หนังสืออกฏแห่งกรรม โดยพระธรรมสิงหบุราจารย์
(หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมฺโม)

หนังสืออนุสาสน์ป้าภูมิหารีย์ รวบรวมและเรียบเรียงโดย
ชินวัฒน์ รัตนเสถียร

ผู้แต่ง (ผู้รวบรวม) : ประมวล วิทย์บำรุงกุล

ผู้เรียบเรียง : วณิชฐา อีระพงศ์

คณะผู้จัดทำ : อรุณศิริ ฝาสุขธรรม, วัฒนาพร ยอดกันธา, ปาณิศา ติสโส
นิคม คงไธสง, สมศักดิ์ ชูศรีขาว, วรพงศ์ นิจจรัลกุล

ออกแบบศิลป์ : บัณฑิตา กุลบุตรดี

ออกแบบปก : เรวดี สุรเดช

ออกแบบจัดเล่ม : ธนพร ปัตวงษ์

พิสูจน์อักษร : ธนวัฒน์ รุ่งมณี (น.ธ.เอก, ป.ธ.๔, นศ.บ.)

ประสานงานการผลิต : PIGKELO GROUP

สร้างสรรค์ผลงานและจัดจำหน่ายโดย บริษัท กู๊ดเนสไกด์ จำกัด

๖๓๕ ซอยอนนาลัยงามเจริญ ๒๗ ถนนพระราม ๒ ท่าข้าม บางขุนเทียน กรุงเทพฯ ๑๐๑๕๐
มือถือ : ๐๘ ๒๔๙๙ ๒๙๘๘, ๐๘ ๑๖๙๔ ๕๖๐๘

โทร/แฟกซ์ : ๐ ๒๘๙๖ ๘๘๔๔

Website : www.fwd-goodness.com

E-mail : contact@fwd-goodness.com

หากต้องการหนังสือจำนวนมากติดต่อ

เบอร์มือถือ : ๐๘ ๒๔๙๙ ๒๙๘๘ (คุณป๊อ), ๐๘ ๑๖๙๔ ๕๖๐๘ (คุณป๊วย)

จัดพิมพ์และดูแลโดย : บริษัท รุ่งเรืองวิริยะพัฒนาโรงพิมพ์ จำกัด

๑๐๖/๒๐๔ หมู่ ๔ แขวงคันนายาว เขตคันนายาว กรุงเทพฯ ๑๐๒๓๐

โทร : ๐ ๒๙๑๘ ๐๑๙๒-๓

แฟกซ์ : ๐ ๒๙๑๗ ๙๐๗๒

เลี้ยงกายเลี้ยงใจพ่อแม่

“**คุณพ่อ** คุณแม่เป็นพระอรหันต์ เจริญพรในบ้าน พ่อดี แม่ดี เจริญลูกดี มีปัญญา มีกุศล
ได้ผลงามในบ้าน มีครอบครัว ลูกดีหมดทุกคน เหมือนประดุจว่าพระอรหันต์ พ่อแม่มีเมตตา
รักลูกด้วยความบริสุทธิ์ ได้ลูกได้ทุกอย่าง เราจึงเจริญบเลื่อมพระอรหันต์
เพราะพระอรหันต์รักด้วยความบริสุทธิ์ใจ นมัสสโร

เลี้ยงกายเลี้ยงใจพ่อแม่

ISBN 978-616-90613-1-1

9 786169 061311

ราคา บาท